

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0022/2011

3.2.2011

RAPORT

referitor la o politică industrială pentru era globalizării
(2010/2095(INI))

Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Raportor pentru aviz: Bernd Lange

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	33
AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL	40
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	43
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR	47
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ.....	53
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	55

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la o politică industrială pentru era globalizării (2010/2095(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere titlul XVII articolul 173 (fostul articol 157 din Tratatul de instituire a Comunității Europene) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind politica industrială a Uniunii, care menționează mai ales competitivitatea industriei europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2010, intitulată „O politică industrială integrată pentru era globalizării, Atribuirea celui mai important rol competitivității și viabilității” (COM(2010)0614),
- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la UE 2020¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la revizuirea politicii comunitare în materie de inovare într-o lume în schimbare²,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2009 intitulată „Pregătiri pentru viitorul nostru: dezvoltarea unei strategii comune pentru tehnologiile generice esențiale în UE” (COM(2009)0512 final),
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la evaluarea intermediară a politicii industriale - o contribuție la strategia UE pentru creștere și locuri de muncă³,
- având în vedere Consiliul informal Competitivitate din 14-15 iulie 2010,
- având în vedere concluziile celei de-a 2999-a reuniune a Consiliului Competitivitate din 1-2 martie 2010,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008, intitulată „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” (COM(2008)0699),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010 intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020: O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
- având în vedere documentul Comisiei din 26 aprilie 2010 al DG Întreprinderi și

¹ Texte adoptate, P7_TA-PROV(2010)0223.

² Texte adoptate, P7_TA-PROV(2010)0209.

³ JO C 279E, 19.11.2009, p. 65.

Industrie, intitulat „Industria producătoare din UE: care sunt provocările și șansele în următorii ani?”¹

- având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Raport privind punerea în aplicare a inițiativei SBA” (COM(2009)0680),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008, intitulată „Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă” (COM(2008)0397),
 - având în vedere raportul intitulat „Promovarea modelelor de afaceri inovatoare cu avantaje pentru mediu” din noiembrie 2008, realizat în numele Comisiei,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 iulie 2007 intitulată „Evaluare intermediară a politicii industriale - O contribuție la strategia UE pentru creștere și locuri de muncă” (COM(2007)0374),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru comerț internațional, al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0022/2011),
- A. întrucât criza economică globală a afectat industria europeană, făcând și mai dificilă adaptarea la provocările pe care le reprezintă globalizarea, schimbările climatice, diminuarea resurselor, schimbările demografice și trecerea la o industrie bazată pe cunoaștere și rentabilitate, care afectează puternic dezvoltarea industrială, piața forței de muncă și perspectivele viitoare;
- B. întrucât, pentru a putea să depășească efectele crizei și să facă față acestor provocări, UE are nevoie de o abordare a politicii industriale care să combine competitivitatea, durabilitatea și munca decentă și care să poată, în același timp, să conducă la stimularea economiei și a ocupării forței de muncă, la reducerea degradării mediului și la îmbunătățirea calității vieții;
- C. întrucât succesul politicii industriale din Europa depinde de ancorarea solidă a acesteia într-o nouă arhitectură a sectorului financiar, care să promoveze investițiile și să împiedice speculația, precum și într-o politică macroeconomică în care politica fiscală, economică și bugetară a UE să fie orientate în direcția creșterii și creării de locuri de muncă durabile;
- D. întrucât anumite industrii europene se află într-o permanentă stare de criză din cauza concurenței neloiale din țările terțe, în special în domeniul relațiilor de muncă, mediului și protecției drepturilor de proprietate intelectuală și industrială,
- E. întrucât industria europeană se confruntă cu o concurență din ce în ce mai mare pe plan

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=5784&userservice_id=1

mondial din partea unor țări industrializate și emergente precum China, India și Brazilia, în ceea ce privește accesul la resurse, inovația tehnologică, forța de muncă calificată precum și în ceea ce privește politicile lor industriale și de inovare ambiționate și bine focalizate;

F. întrucât numai o strategie europeană care are ca scop să promoveze:

- resurse umane solide și calificate, cu un potențial ridicat de creativitate și o implicare activă în inovare și dezvoltare,
- tehnologii/procese/soluții noi și inovatoare, generatoare de valoare adăugată,
- o activitate de cercetare și dezvoltare care să integreze exigențele unei creșteri durabile,
- un lanț de aprovizionare controlat pentru producția de bunuri și servicii de calitate,
- creșterea eficienței organizaționale a sistemului productiv și managerial,
- o mai mare eficiență energetică la nivel global, care să conducă la reducerea amprentei de carbon,
- moduri de transport rentabile și durabile,
- o logistică inteligentă și performantă și o infrastructură de înalt nivel,
- o piață internă unică consolidată și pe deplin operațională,
- existența unor condiții egale de concurență în relațiile cu țările terțe,

poate să sporească durabilitatea și competitivitatea industriei europene, asigurându-i astfel, în continuare, rolul de lider mondial;

G. având în vedere că poziția de lider a industriei europene este din ce în ce mai amenințată ca urmare a extinderii bazei industriale în țările emergente și datorită faptului că marii concurenți, precum SUA, Japonia și China duc o politică industrială puternică și activă, care se sprijină pe investiții masive în produse și servicii de vârf; din acest motiv, susținerea și extinderea competitivității industriei europene prezintă o importanță primordială pentru menținerea rolului său de motor al creșterii economice și al creării de locuri de muncă în Europa;

H. întrucât progresul industrial poate fi sprijinit printr-o combinație de condiții-cadru corespunzătoare, o reglementare și stimulare a pieței inteligente și orientată spre viitor, care să fie bazată pe previziuni corecte privind evoluțiile pieței și care să sprijine tendințele globale spre forme ecologice, durabile și inovatoare de producție, distribuție și consum;

I. întrucât prioritatea macroeconomică a UE ar trebui să fie o politică generală în favoarea investițiilor în industrie și servicii, în special în această perioadă de criză în care

investițiile (mai ales cele de capacitate, mai mult decât cele de productivitate) reprezintă cheltuiala cea mai rapid sacrificată; întrucât statele membre, Uniunea și colectivitățile teritoriale ar trebui să își stabilească obiective privind investițiile publice (partea de cheltuieți de investiții din totalul cheltuielilor publice), inclusiv în cadrul planurilor de austeritate;

- J. întrucât orice politică industrială ambițioasă ar trebui să se bazeze pe o piață internă solidă, atât în interiorul frontierelor UE, cât și în exteriorul acestora; întrucât, în acest context, este esențial să se găsească răspunsuri la oportunitățile și provocările globalizării prin combinarea tuturor instrumentelor de politică industrială (ca, de exemplu, politica de cercetare și dezvoltare, politica regională, politica în domeniul concurenței, convergența în reglementare, politica comercială);
- K. întrucât deindustrializarea este o realitate în Europa, care periclitează poziția tehnologică și economică a acesteia, dat fiind procesul tot mai accentuat de globalizare, precum și concurența intensă din partea țărilor care trec printr-un proces rapid de dezvoltare;
- L. întrucât este necesar să se reducă drastic sarcinile administrative ale întreprinderilor și să se asigure simplificarea cadrului legislativ și normativ, cu respectarea principiului „o mai bună legiferare”;
- M. întrucât cererea de materii prime și resurse a crescut constant la nivel mondial, ceea ce a generat motive de îngrijorare cu privire la posibile întreruperi ale aprovizionării;
- N. întrucât, potrivit Duits Bureau voor Statistiek (Biroul olandez de statistică), 45% din costul unei unități de producție îl reprezintă costul materialelor și întrucât utilizarea inteligentă a materiilor prime și folosirea eficientă a energiei sunt de o importanță capitală pentru industria europeană;
- O. întrucât, în pofida performanțelor anumitor state membre, UE a pierdut cote de piață; întrucât Europa nu ocupă locul pe care l-ar merita în domeniul tehnologiilor de vârf, mai ales în cazul NTIC (13% din valoarea adăugată în SUA, 5% în UE); întrucât în sectorul de prelucrare se constată o reducere a productivității;
- P. întrucât sectorul de prelucrare este principalul vector al câștigurilor de productivitate - în interiorul său și în restul economiei -, inovația industrială constituind unul din principalii fermenți ai creației de noi servicii și, deci, de creștere economică pe termen lung, în special având în vedere perspectivele demografice ale Uniunii;
- Q. întrucât industria este o componentă esențială a economiei europene, deoarece reprezintă 37% din produsul intern brut european dacă se iau în calcul serviciile asociate, 80% din cheltuielile de cercetare și dezvoltare și 75% din exporturile europene;
- R. întrucât trebuie să se țină seama de importanța industriilor tradiționale europene, ale căror cunoștințe și experiență rămân esențiale pentru economie, precum și de necesitatea valorificării acestora;

- S. întrucât trebuie să se țină seama de adoptarea de către concurenții noștri, cum ar fi Statele Unite sau zona asiatică, a unor politici industriale proactive bazate pe investiții masive în activitățile de cercetare și dezvoltare în beneficiul sectoarelor-cheie,

O abordare nouă cu privire la o politică industrială durabilă

1. salută faptul că, prin Strategia UE 2020 și prin comunicarea privind o politică industrială integrată a UE, Comisia recunoaște, în sfârșit, importanța unei baze industriale prospere, în special, de prelucrare, pentru o creștere durabilă și pentru ocuparea forței de muncă în Europa și se angajează în favoarea unei politici industriale integrate, întemeiată pe principiul economiei sociale de piață;
2. ia act de propunerea privind politica industrială integrată prezentată de către Comisie și observă accentul pe care îl pune aceasta asupra restabilirii competitivității industriei UE; subliniază, în această privință, faptul că, în fața provocărilor globale, dacă industria europeană intenționează să-și mențină competitivitatea în viitor, este esențial ca eficiența energetică și eficiența resurselor să stea la baza reînnoirii industriale europene;
3. subliniază faptul că este necesar ca diferitele măsuri propuse de Comisie să rămână accesibile pentru consumatori, mai ales într-un moment în care economia europeană, în special în noile state membre, încă se redresează după cea mai gravă criză din ultimele decenii;
4. subliniază faptul că dezvoltarea durabilă, astfel cum a fost definită la Conferința de la Johannesburg din 2002, trebuie să se întemeieze pe trei piloni: economic, social și de protecție a mediului, și că, pentru a avea cea mai competitivă economie, politica industrială trebuie sprijinită prin găsirea unei combinații echilibrate între acești factori;
5. invită Comisia și statele membre să elaboreze o strategie industrială a UE care să fie ambițioasă, ecoeficientă și ecologică, pentru a restabili capacitatea de prelucrare pe întreg teritoriul UE și pentru a genera locuri de muncă înalt calificate și bine plătite în UE;
6. subliniază necesitatea unei previzibilități și stabilități normative pe termen lung, care îi sunt vitale industriei pentru planificarea investițiilor; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze, împreună cu Parlamentul European și cu Consiliul, o viziune globală pentru industria europeană în anul 2020, care să se axeze pe competitivitatea și durabilitatea industriei și care să stabilească linii directoare, de exemplu pentru utilizarea eficientă a resurselor și a energiei, în vederea dezvoltării creșterii economice, a forței de muncă și, astfel, a prosperității în Europa; regretă, în această privință, lipsa din comunicarea Comisiei a unor propuneri concrete;
7. solicită Comisie și statelor membre să se asigure că, în cadrul modificărilor tratatelor europene avute în vedere în prezent, crearea de locuri de muncă are aceeași importanță ca și lupta împotriva inflației la nivelul obiectivelor Băncii Centrale Europene;
8. subliniază faptul că nu poate exista o dezvoltare în absența unei baze industriale solide și puternice; consideră că dezvoltarea poate contribui la stimularea creării de locuri de

muncă și la menținerea standardelor de viață ale cetățenilor;

9. invită autoritățile publice să reducă sarcinile administrative, să evite duplicarea formalităților și să mărească transparența cu privire la termenele de desfășurare a procedurilor;
10. subliniază că aceasta se poate realiza doar prin intermediul unei industrii orientate spre cunoaștere, cu o bază industrială solidă;
11. subliniază că succesul unei noi politici industriale durabile poate fi garantat doar prin inițiative integrate și transsectoriale practice, bazate pe rațiuni economice obiective, care să vizeze aspecte comune cu implicații importante pentru mai multe sectoare și care să producă rezultate tangibile atât pentru mediul de afaceri, cât și pentru consumatori la nivel european, regional și local;
12. atrage atenția asupra importanței pe care o au anumite sectoare, cum ar fi energia și transporturile, la nivelul structurii costurilor industriei europene; consideră necesară continuarea îmbunătățirii acestor sectoare prin intermediul privatizărilor; are convingerea, în acest sens, că este necesar să se limiteze prezența de capital public în întreprinderile care funcționează în pieți liberalizate și să se introducă măsuri pentru prestarea liberă de servicii în toate modurile de transport;
13. consideră că trebuie instituite condițiile-cadru macroeconomice în care să poată prospera industria europeană, ținându-se seama de realitatea insuficienței și sărăcirii resurselor; în acest context, consideră că Europa trebuie să urmărească nu numai promovarea competitivității în prezent, ci și, mai ales, asigurarea competitivității în viitor;
14. consideră că strategia industrială a UE ar trebui să identifice domeniile strategice în care trebuie să se investească și invită Comisia și statele membre să se asigure că aceste priorități se reflectă în viitoarele perspective financiare, în bugetele anuale și în politicile viitoare ale UE;
15. consideră că este important să se adopte o politică industrială integrată în cadrul căreia inițiativele europene din toate domeniile să fie complementare și să nu contravină obiectivului comun de dezvoltare;
16. invită Comisia să accelereze finalizarea pieței unice a UE, aceasta constituind o condiție preliminară pentru existența unei industrii competitive și inovatoare;
17. subliniază faptul că o concurență loială și existența unor piețe deschise sunt cruciale pentru apariția unor sectoare industriale noi și dinamice;
18. este convins că, nu numai sectorul public, ci și, mai ales, sectorul privat, vor juca un rol important în investițiile în restructurarea și dezvoltarea sectoarelor industriale noi, asigurând atât crearea de locuri de muncă, cât și trecerea la o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și cu emisii scăzute de carbon; consideră, prin urmare, că este esențial să se pună în aplicare un cadru adecvat pentru stimularea acestor investiții;

19. subliniază că noua abordare integrată necesită o cooperare foarte bună în cadrul Comisiei, precum și o coerență între diferitele politici ale Comisiei; în acest scop, invită Comisia să înființeze un grup operativ permanent privind politica industrială, care să fie responsabil de coordonarea și adaptarea orientării și măsurilor din cadrul actualei strategii integrate privind politica industrială europeană, precum și de monitorizarea punerii în aplicare a acestora;
20. invită Comisia să se concentreze mai mult asupra aspectelor legate de competitivitate în cadrul procesului de evaluare a impactului („analiza competitivității”) și al evaluărilor ex-ante/ex-post („bilanțuri de calitate”) și să pună în aplicare această componentă esențială a reglementării inteligente în toate serviciile Comisiei în cel mai scurt timp posibil;
21. subliniază că Uniunea Europeană ar putea crea cea mai competitivă industrie din lume, printre altele prin:
 - noi standarde de calitate și eficacitate;
 - reducerea timpului de valorificare pe piață a produselor noi cu ajutorul instrumentelor, metodelor și proceselor informatice avansate de analiză, proiectare, fabricare și întreținere;
 - facilitarea dezvoltării IMM-urilor și a sectorului echipamentelor în lanțul de aprovizionare;
 - depunerea unor eforturi mai susținute pentru coordonarea sinergiilor dintre cercetarea civilă și cea militară;
22. sprijină inițiativa Comisiei, menționată la punctul 3 din comunicarea sa, de a analiza temeinic implicațiile legislației viitoare asupra politicii industriale și de a evalua punerea în aplicare a acestei legislații și subliniază că trebuie să se asigure implicarea partenerilor sociali și un grad cât mai înalt de transparență;
23. subliniază că o nouă politică industrială durabilă a UE poate fi eficientă doar dacă este foarte bine armonizată cu politica industrială a statelor membre și invită, prin urmare, Comisia să ia în 2011 inițiativele posibile în temeiul Tratatului de la Lisabona [articolul 173 alineatul (2)], sub formă de linii directoare, indicatori, schimb și diseminare a celor mai bune tehnologii și practici, proceduri de monitorizare și de evaluare;
24. invită Comisia să evalueze, împreună cu Parlamentul European și Consiliul, un nou cadru care să permită și să încurajeze întreprinderile din diferite state membre să colaboreze într-un mod mai eficient pentru stabilirea și îndeplinirea priorităților lor industriale; consideră că acest cadru va spori competitivitatea produselor fabricate în Europa și va îmbunătăți reacția la evoluțiile pieței mondiale;
25. este convins că succesul unei noi politici industriale durabile depinde de implicarea tuturor părților interesate, inclusiv a partenerilor sociali, a reprezentanților IMM-urilor și a societății civile; invită Comisia să includă un principiu de parteneriat clar în toate domeniile și pentru toate măsurile, care să conștă, în parte, în monitorizarea și

evaluarea comună a măsurilor preconizate, inclusiv evaluarea strategiilor/măsurilor/programeelor;

26. consideră că „politica industrială europeană în epoca globalizării” își poate atinge obiectivele doar dacă are în vedere măsura în care politicile Uniunii sunt adaptate la provocările cu care se confruntă în prezent și cu care se vor confrunta în următorii ani regiunile europene și industriile lor locale, și numai în măsura în care politicile europene respective vor duce la o creștere a eficacității și competitivității IMM-urilor, care sunt actorii principali ai industriei europene; în această privință, subliniază faptul că impactul schimbărilor economice, climatice, demografice și energetice trebuie să fie analizat în continuare în ceea ce privește dimensiunea regională a acestora, luând în considerare disparitățile regionale potențiale pe care le vor genera aceste provocări, afectând astfel creșterea omogenă a industriilor UE; subliniază rolul determinant al regiunilor pentru impulsivarea procesului de conversie ecologică a industriei și promovarea dezvoltării energiilor regenerabile;
27. constată că politica industrială depinde în mare măsură de protejarea industriei Uniunii împotriva concurenței nelocale din țările terțe;
28. invită Comisia să elaboreze rapid un calendar concret pentru monitorizarea punerii în aplicare a acestei strategii și să prezinte un raport intermediar anual; consideră, de asemenea, că Comisia ar trebui să reevalueze în fiecare an eficacitatea acestor orientări și inițiative pentru a identifica problemele survenite în aplicarea lor, precum și să stabilească obiective suplimentare, care să asigure o politică industrială europeană întotdeauna inovatoare;
29. reamintește că internaționalizarea reprezintă un factor-cheie al competitivității întreprinderilor și solicită, prin urmare, Comisiei să își intensifice eforturile de utilizare cât mai eficientă a cunoștințelor acumulate în ceea ce privește rețelele de sprijin în favoarea întreprinderilor aflate în procesul de internaționalizare;
30. subliniază că structurile și infrastructurile paneuropene care urmăresc reunirea surselor și a resurselor ar putea lansa un model industrial paneuropean, capabil să concureze pe piața mondială;

Finanțare

31. solicită o finanțare ambițioasă a politicii industriale și a infrastructurilor - mai ales a infrastructurilor de cercetare, energetice, de telecomunicații și de transport (RTE) - adică ansamblul „bunurilor publice” care formează mediul antreprenorial; consideră indispensabilă, în acest scop, lansarea de obligațiuni europene - Eurobonds sau Project bonds - pentru a permite Uniunii să finanțeze inovația, infrastructurile și reindustrializarea;

Inovare

32. subliniază că inovațiile reprezintă principala forță motrice a politicii industriale și a creșterii economice și că toate inițiativele care sprijină inovarea:

- ar trebui să se bazeze pe o definiție cuprinzătoare a inovării, care să cuprindă produsele și sistemele de producție, serviciile, formarea, procesele, organizarea, calitatea, gestionarea, diseminarea și protecția;
 - ar trebui să țină seama de politicile aplicate în țările terțe și să adapteze anumite politici interne europene, precum cele de încadrare a ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare;
 - trebuie să vizeze, în special, concepția, producerea și compoziția produselor și serviciilor de-a lungul întregului lanț de procese și de valoare adăugată, prin acordarea unui sprijin până în fazele care precedă comercializarea produsului;
 - trebuie să fie neutre din punct de vedere tehnologic;
 - trebuie să aibă ca obiectiv asigurarea unui mediu favorabil pentru ca întreprinderile să investească în cercetare și dezvoltare prin sisteme de finanțare eficiente și o mai bună cooperare între actori în cadrul diferitelor sectoare industriale, precum și între acestea și cu lanțurile de valoare, institutele de cercetare și universități;
 - trebuie să se concentreze asupra rolului pe care îl are producția în faza de inovare; dacă întreaga producție industrială este transferată în alte părți ale lumii, cunoștințele legate de producție nu își vor mai avea baza în Europa și vor fi, de asemenea, transferate, deoarece ideile produse teoretic nu vor putea fi testate imediat în practică;
 - trebuie să promoveze creativitatea și inovarea de care pot da dovadă angajații în cadrul organizațiilor publice și private;
33. subliniază necesitatea de a diferenția mai clar cercetarea și inovarea, ca activități care, deși strâns legate, au obiective, mijloace, instrumente de intervenție și metode de lucru diferite: cercetarea, realizată de întreprinderi în interesul propriei lor dezvoltări, ar trebui să creeze noi cunoștințe și ar trebui să fie, prin natura sa, exploratoare, autonomă și riscantă; în schimb, inovarea are ca obiectiv crearea de noi produse, de noi servicii și procese care au un impact direct asupra pieței, societății și a vieții întreprinderilor ca atare;
34. consideră că, în special, stabilirea de etaloane și standarde s-a dovedit a fi o puternică forță motrice pentru promovarea inovării și a competitivității în diferite sectoare industriale; solicită o consolidare a sistemului european de standardizare prin intermediul unor măsuri care promovează simplificarea, transparența, reducerea costurilor și implicarea părților interesate;
35. subliniază necesitatea unei mai bune coordonări între statele membre și a unei mai bune colaborări între întreprinderi, prin intermediul grupurilor de întreprinderi, al rețelelor, al clusterelor și al centrelor de excelență;
36. subliniază faptul că, în UE, competitivitatea depinde într-o mare măsură de capacitatea de inovare, de instalațiile de cercetare și dezvoltare și de legătura dintre inovare și procesul de fabricare;

37. solicită majorarea semnificativă a cheltuielilor în domeniul cercetării pentru următoarea perioadă de finanțare, care va demara în 2013 (PC 8) (obiectivul UE: 3% din PIB pentru cercetare și dezvoltare, 1% din PIB pentru finanțare publică), pentru ca industria europeană să rămână lider în domeniul tehnologiilor și competitivă pe plan mondial, investițiile private devenind în acest fel mai utile și eficiente; observă că, în afara promovării cercetării în domeniul proceselor inovatoare, al managementului, al organizării și al implicării angajaților în inovare, este necesară promovarea cercetării în materie de tehnologii generice esențiale; subliniază, în plus, necesitatea simplificării procedurilor atât administrative, cât și privind accesul la finanțare;
38. subliniază că accentuarea disparităților regionale în ceea ce privește potențialul de cercetare și dezvoltare reprezintă o provocare care trebuie abordată nu numai în cadrul politicii de coeziune, ci și prin intermediul politicii de cercetare și inovare; solicită, în această privință, realocarea finanțărilor în cadrul aceluiași program operațional pentru a sprijini inovarea și pentru a consolida transformarea rezultatelor cercetării în produse comercializate spre binele societății;
39. constată că o creștere semnificativă a investițiilor în cercetare și dezvoltare, atât private, cât și publice, este esențială pentru ca industria UE să rămână lider tehnologic și să își mențină competitivitatea la nivel mondial în domenii precum energia regenerabilă și eficiența energetică; ia act de faptul că, pentru a sprijini investițiile private în cercetare și dezvoltare sunt necesare piețe funcționale pentru produse inovatoare, precum și un mediu stabil de investiții; consideră că este necesară creșterea finanțării publice a cercetării și dezvoltării pentru a mobiliza investițiile private și a încuraja colaborarea și că simplificarea procedurilor de finanțare publică, mai ales în programele-cadru ale UE, constituie o condiție prealabilă esențială pentru o participare sporită a industriei;
40. recunoaște, cu toate acestea, că pentru ca Europa să atingă nivelurile de investiții necesare pentru ca inovarea să devină forța motrice a creșterii economice, este necesar ca sectorul privat să își sporească finanțarea în domeniul cercetării și dezvoltării; solicită, prin urmare, Comisiei să examineze obstacolele care împiedică întreprinderile europene să investească la niveluri echivalente cu cele ale investițiilor realizate de întreprinderile omoloage internaționale, precum cele din SUA, și să ia măsurile necesare, atât legislative, cât și nelegislative;
41. consideră că inițiativele tehnologice comune (precum CleanSky) sunt instrumente foarte utile de mobilizare de fonduri, atât din partea statelor Uniunii, cât și a sectorului privat, în jurul unor proiecte de inovare cu un puternic efect multiplicator; solicită ca finanțarea proiectelor existente să fie asigurată pentru ca acestea să poată fi duse la bun sfârșit și consideră că este indispensabilă dezvoltarea unor noi proiecte în cadrul unor filiere promițătoare (biotehnologiile, nanotehnologiile, industria spațială, energiile regenerabile, transporturile viitorului, noile materiale etc.);
42. solicită utilizarea și consolidarea consecventă a competențelor științifice și tehnologice existente în statele membre, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale;
43. salută instituirea unui grup de experți de nivel înalt în vederea elaborării unei strategii comune pe termen lung și a unui plan de acțiune privind tehnologiile generice esențiale pentru realizarea deplină a potențialului acestora;

44. subliniază că succesul mecanismului de finanțare cu partajarea riscului (MFPR) reprezintă o formă importantă de finanțare a cercetării și dezvoltării și a inovării pentru IMM-uri prin intermediul BEI; încurajează puternic Comisia să pună la dispoziția MFPR mult mai multe fonduri, inclusiv prin intermediul fondurilor de inovare reînnoibile ale FEDER, pentru a promova investițiile private directe și mecanismele de finanțare inovatoare în favoarea proiectelor inovative cu risc înalt și a proiectelor la care participă IMM-uri din domeniul în cauză; subliniază, de asemenea, că este important ca programele de inovare să devină mai accesibile pentru IMM-uri prin reducerea poverii birocratice;
45. este preocupat de faptul că sunt puține cazuri în care întreprinderile utilizează fondurile structurale pentru finanțarea proiectelor inovatoare; consideră că autoritățile administrative ar trebui să se străduiască să informeze mai bine întreprinderile în legătură cu programele lor operaționale și să le acorde tot sprijinul necesar pentru lansarea proiectelor lor;
46. invită Comisia să stabilească un inventar al celor mai bune practici privind mecanismele de finanțare, măsurile fiscale, stimulentele financiare existente și planificate pentru promovarea inovării și solicită actualizarea și revizuirea anuală a eficienței acestor măsuri;
47. solicită examinarea punerii în aplicare a unor noi mecanisme alternative, care să permită compensarea lipsei de finanțare a întreprinderilor europene, în special a IMM-urilor; consideră că aceste mecanisme ar trebui:
- să se bazeze pe o repartizare a riscurilor între investitorii privați și cei publici prin parteneriate de tip public-privat;
 - să asigure un nivel de pârghie optim al investițiilor publice, care să genereze importante investiții private;
 - să țină seama de nevoile specifice ale IMM-urilor inovatoare cărora le lipsesc fondurile proprii și activele care să le permită să se finanțeze prin contractarea unei datorii;
 - să favorizeze comercializarea rezultatelor cercetării europene privind piața și să încurajeze transferurile de tehnologie spre IMM-uri și
 - să sprijine acțiunea Băncii Europene de Investiții;

adaugă că aceste mecanisme ar trebui să cuprindă următoarele instrumente:

- un Fond european pentru finanțarea inovării (FEFI) al cărui rol ar fi realizarea de investiții în fazele de înființare și dezvoltare, prin intermediul capitalului de risc;
- un Fond european pentru brevete, care să faciliteze transferurile de tehnologie între centrele de cercetare și întreprinderi, în special IMM-urile inovatoare;
- împrumuturi în condiții mai favorabile decât cele existente pe piață;

48. recunoaște problema tot mai acută a UE în ceea ce privește insuficiența liderilor inovatori tineri în sectoarele de cercetare și dezvoltare de înaltă intensitate, mai ales în domeniul biotehnologiei și al internetului; subliniază, prin urmare, necesitatea promovării acestora prin abordarea obstacolelor specifice cu care aceștia se confruntă în noile sectoare și prin monitorizarea îndeaproape a piețelor inovatoare emergente, adaptând ansamblul instrumentelor de politică la nevoile lor specifice;
49. invită Comisia să creeze un mediu favorabil întreprinderilor în fazele de început (start-up) și de sciziune (spin-off), prin intermediul unor servicii specifice care să permită tinerilor antreprenori să depășească barierele tradiționale din calea lansării de noi activități productive (bariere legate de infrastructură, accesul la informații, costul serviciilor, gestionarea drepturilor de proprietate intelectuală);
50. solicită, în sfârșit, ca Uniunea Europeană să aducă soluții la fragmentarea pieței europene a capitalului de risc propunând un regim comunitar care să garanteze constituirea de fonduri paneuropene;
51. subliniază faptul că s-ar putea realiza investiții în cercetare și dezvoltare și în inovare prin stimulente fiscale naționale și acces la finanțări specializate, cum ar fi capitalul de risc;
52. solicită intensificarea sprijinului în favoarea tehnologiilor pentru o dezvoltare durabilă, inițiat în cadrul planului de acțiune în favoarea ecotehnologiilor (ETAP), prin conectarea strategiilor în materie de cercetare, mediu și politică economică, și solicită crearea unui plan ambițios de monitorizare a ETAP, în cadrul căruia cercetarea, educația, formarea și industria să își unească eforturile, precum și alocarea resurselor financiare adecvate pentru punerea în aplicare a acestuia; subliniază necesitatea creșterii fondurilor pentru planul strategic european pentru tehnologii energetice (planul SET);
53. solicită implicarea industriei în inovarea ecologică pentru a stimula potențialul acesteia de creare de locuri de muncă; observă, în acest sens, că informarea antreprenorilor, prin prezentarea noilor oportunități de afaceri, va fi crucială pentru succesul unei strategii menite să dezvolte industrii durabile și economii bazate pe utilizarea eficientă a resurselor;
54. sugerează să se ia în considerare, de asemenea, alte forme de finanțare care să susțină dezvoltarea tehnologiilor inovatoare, prin asocierea diferiților actori, la mai multe niveluri - european, național, local - având în vedere, în același timp, utilizarea unei serii de instrumente, printre care parteneriatele de tip public-privat, capitalul de risc;
55. insistă să se acorde atenție deosebită sprijinului acordat inovării în materie de utilizare eficientă și durabilă a materiilor prime;
56. amintește că, deși reprezintă un procent anual de 17% din PIB-ul UE, achizițiile publice joacă un rol important pentru piața unică europeană și pentru stimularea inovării; subliniază că unii concurenți, precum China și SUA, și-au stabilit obiective ambițioase privind achiziționarea unor produse inovatoare și ecologice; solicită Comisiei și statelor membre să simplifice și să îmbunătățească, atunci când este cazul, normele naționale și

ale UE în materie de achiziții publice pentru a asigura transparența, echitatea și nediscriminarea; solicită Comisiei să furnizeze informații cu privire la posibilitățile existente în cadrul normelor existente ale UE în materie de achiziții publice pentru includerea în licitații a criteriilor privind durabilitatea și inovarea, în conformitate cu Strategia Europa 2020, precum și să promoveze utilizarea acestor posibilități; subliniază că este esențial să se asigure reciprocitatea în ceea ce privește accesul la piețele de achiziții publice externe pentru ca întreprinderile europene să beneficieze de condiții echitabile în contextul concurenței internaționale;

57. constată că achizițiile publice înainte de comercializare pot oferi un impuls inițial decisiv noilor piețe de tehnologii inovatoare și ecologice, îmbunătățind în același timp calitatea și eficacitatea serviciilor publice; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească comunicarea cu autoritățile publice cu privire la posibilitățile existente în domeniul achizițiilor publice înainte de comercializare;
58. consideră că nu ar trebui subestimată importanța achizițiilor publice pentru stimularea unei baze industriale inovatoare; invită, în acest sens, statele membre ale UE să exploateze întregul potențial al achizițiilor publice înainte de comercializare ca mijloc de promovare a inovării și ca instrument de îmbunătățire a participării IMM-urilor la procedurile de achiziții publice cu scopul de a identifica și de a stimula în mod eficace piețele cele mai promițătoare pentru mediul european de afaceri;
59. invită Comisia să ia măsuri mai stricte împotriva transferului de cunoștințe din UE spre restul lumii, mai ales spre China, deoarece, adesea, acesta nu este reciproc;

Resurse

60. consideră că creșterea economică ar putea și ar trebui să fie decuplată de creșterea utilizării resurselor;
61. are convingerea că creșterea semnificativă a eficienței utilizării resurselor în ceea ce privește materiile prime și auxiliare și materialele consolidează poziția competitivă a industriei europene pe scena mondială și invită, prin urmare, Comisia să propună, pe baza Comunicării sale privind o strategie referitoare la resurse (COM(2005)670) și cu titlu de prioritate, o politică ambițioasă a UE privind eficiența utilizării resurselor, prin intermediul unui plan de acțiune sau, dacă este necesar, în cadrul unei directive privind eficiența resurselor; consideră că aceasta presupune:
 - elaborarea unei definiții clare a resurselor sub toate aspectele acestora;
 - dezvoltarea unor indicatori de tip „cradle-to-cradle” clari pentru monitorizarea creșterii productivității resurselor și, dacă este cazul, continuarea dezvoltării unor standarde și orientări corespunzătoare, precum și dezvoltarea unor noi modele de abordări,
 - identificarea unor obiective și instrumente care ar crește productivitatea, durabilitatea și gradul de reutilizare a resurselor, precum și reciclarea și refabricarea, ca și dezvoltarea unor sisteme de producție industrială în circuit închis;

- sprijinirea activităților de cercetare și dezvoltare care urmăresc îmbunătățirea gradului de reciclabilitate a produselor și a materialelor pe care le conțin și sprijinirea activităților de cercetare și dezvoltare care urmăresc dezvoltarea unor procese industriale închise, care să genereze niveluri minime de deșeuri și de fluxuri de energie;
- elaborarea de modele de noi abordări, precum o contractare de resurse;
- difuzarea soluțiilor celor mai bune practici și sprijinirea rețelelor de eficiență a resurselor, vizând în special lanțurile de distribuție și IMM-urile, precum și sprijinirea agențiilor de eficiență a materialelor;
- dezvoltarea unui standard, ușor de utilizat de către IMM-uri, pentru rapoartele privind sustenabilitatea întreprinderilor, prin care să se analizeze „randamentul ecologic” și care să ducă, astfel, la reduceri de costuri și să crească competitivitatea întreprinderilor, să grupeze, să standardizeze și să promoveze utilizarea sistemelor voluntare de gestionare a mediului, precum ISO 14001 sau EMAS;
- incorporarea și respectarea unor inițiative naționale privind materiile prime;

62. subliniază că disponibilitatea materiilor prime, în special a resurselor strategice și a pământurilor rare, este de o importanță capitală pentru posibilitățile de dezvoltare a industriei europene; invită, prin urmare, Comisia să prezinte, în prima jumătate a anului 2011, o strategie cuprinzătoare și ambițioasă privind materiile prime, care nu ar trebui să se limiteze la „materiile prime esențiale”, astfel cum acestea au fost definite de către Comisia Europeană, și care să cuprindă următoarele:

- evaluări de impact periodice a cererii preconizate, precum și a riscurilor privind furnizarea de materii prime și de pământuri rare (inclusiv potențialele penurii, creșteri de prețuri etc.) și a rarității acestora, și a consecințelor pentru economia UE în general și pentru întreprinderi în special, precum și actualizări periodice ale listei de materii prime și de pământuri rare;
- monitorizarea prognozelor de producție din țările terțe și a condițiilor de operare a piețelor mondiale ale materiilor prime;
- o intensificare a recuperării și a reutilizării materiilor prime prin: stabilirea și punerea în aplicare a unor reguli, planuri, standarde și stimulente de reciclare ambițioase și realiste, punerea în aplicare riguroasă a directivei-cadru privind deșeurile și a normelor referitoare la recuperarea și exportul deșeurilor care pot fi o sursă de materii prime, precum și sprijinirea adecvată a cercetării, Comisia fiind invitată să analizeze posibilitatea de a folosi mai bine conceptul de responsabilitate a producătorului în sprijinul acestui obiectiv;
- intensificarea cercetării privind substituirea materiilor prime rare, luarea în considerare a resurselor definite ca „materii prime rare” și punerea în practică a unei strategii de aprovizionare pentru acestea;
- o utilizare optimă a materiilor prime existente în UE, precum și un acces mai bun la

acestea, pentru aceasta fiind nevoie, printre altele, de introducerea rapidă a unui sistem european de geo-informare și a unei baze de date comune, care să ofere o imagine de ansamblu privind materiile prime, mineralele și resursele naturale reciclabile disponibile în UE;

- asigurarea unui acces echitabil la materiile prime și la pământurile rare prin acorduri comerciale echitabile și parteneriate strategice și prin încheierea de acorduri de parteneriat economic cu țări terțe în vederea obținerii unei aprovizionării adecvate, însă doar în cazurile în care acest lucru este perfect compatibil cu obiectivele de dezvoltare ale APE;
 - intensificarea, prin dialoguri bilaterale, a schimburilor cu parteneri precum Japonia și SUA privind accesul la materii prime, dar și a schimburilor cu țări producătoare de materii prime-cheie, cum ar fi China și Rusia;
 - depunerea de eforturi, dacă este cazul, pentru soluționarea la nivelul OMC a disputelor privind materiile prime strategice pentru industria europeană;
 - un dialog mai regulat și mai proactiv cu țările africane privind materiile prime și pământurile rare;
 - inițierea de consultări cu țările terțe ale căror politici provoacă distorsiuni ale piețelor internaționale de materii prime, în vederea descurajării măsurilor politice discriminatorii care afectează economia de piață;
 - ameliorarea accesului la materiile prime regenerabile care reprezintă materiale de bază în industrie și eliminarea discriminărilor din legislația europeană care împiedică o utilizare mai largă a acestor materii prime;
 - adoptarea de măsuri pentru limitarea dominării pieței de către oligopoluri și monopoluri naționale, precum și de către corporații transnaționale din domeniul extragerii de materii prime minerale și energetice, al fabricării de bunuri semifabricate și al comercializării acestora;
 - o atenție crescută față de folosirea biomasei nu doar ca o sursă regenerabilă de energie, ci și ca materie primă pentru industrie, promovând criteriile de durabilitate și evitând măsurile care denaturează piața;
 - un plan de urgență în cazul unei întreruperi bruște în furnizarea de materii prime esențiale din diferite motive;
 - sprijin pentru întreprinderile mici și mijlocii care utilizează materii prime locale, inclusiv materii prime agricole și forestiere;
63. consideră că o politică industrială trebuie, înainte de toate, să reechilibreze măsurile din domeniul energetic în favoarea unei politici ghidate de cerere, acordând consumatorilor mai multă putere și decuplând creșterea economică de folosirea energiei; consideră, în special, că industria transporturilor și cea a construcțiilor trebuie să urmeze o politică de economisire activă a energiei și să se diversifice înspre surse energetice durabile,

nepoluante și sigure, precum și că politica industrială ar trebui să ajute la crearea unor condiții de piață care să stimuleze economiile de energie și investițiile în domeniul eficienței energetice, în vederea exploatării unei game largi de energii regenerabile, precum și a unor tehnologii-cheie pentru mobilitatea opțiunilor de stocare a energiei (în special în domeniul transportului public);

64. este convins că, pentru a garanta securitatea investițiilor, industria are nevoie de o politică energetică pe termen lung ambițioasă, însă realistă, care: să garanteze prețuri competitive la energie și securitatea aprovizionării Uniunii Europene, să reducă dependența de combustibili fosili, să încurajeze eficiența și economiile la nivelul producției și al consumului, să permită o producție cu cât mai puține emisii de gaze dăunătoare și să împiedice sărăcia energetică și emisia de gaze cu efect de seră; subliniază că siguranța juridică, condițiile-cadru stabile, investițiile adecvate și continuarea armonizării pieței interne a energiei sunt fundamentale pentru trecerea la o producție și o aprovizionare cu emisii reduse de dioxid de carbon și pentru reducerea costurilor industriale; subliniază că infrastructura pentru o rețea transeuropeană de energie, care să includă încălzirea și să profite de pe urma infrastructurilor digitale și ale rețelelor de transport, trebuie reînnoită și dezvoltată în timp util și în mod rentabil, și că trebuie promovate rețelele și contoarele inteligente, în special cu sprijinul fondurilor Băncii Europene de Investiții;
65. subliniază că este important ca sectorul european al automobilelor să ia inițiativa de a avansa în dezvoltarea și producția de autoturisme electrice; în acest sens, invită Comisia Europeană să asigure, până la jumătatea anului 2011, cel târziu, condiții-cadru pentru dezvoltarea vehiculelor electrice, în special cu privire la standardizarea infrastructurilor și a tehnologiilor de reîncărcare care vor garanta interoperabilitatea și siguranța infrastructurilor; în plus, invită Comisia să stabilească cerințe armonizate de aprobare a vehiculelor electrice, luând în considerare îndeosebi sănătatea și siguranța atât a lucrătorilor, cât și a utilizatorilor finali;
66. reamintește imensul potențial de creare de locuri de muncă și de reducere a costurilor legate de îmbunătățirea eficienței energetice; consideră că adoptarea unor măsuri care să includă obiective, standarde și mecanisme de referință care să garanteze îmbunătățirea eficienței energetice trebuie să stea la baza inițiativelor din toate sectoarele;
67. solicită inovații în sectorul social și cel medical, astfel încât industriile să nu se confrunte cu penurie a forței de muncă sau cu costuri ridicate ale forței de muncă în următoarele decenii;
68. atrage atenția asupra potențialului de economie de energie al tehnologiilor „inteligente”;
69. consideră că este nevoie de o politică de îmbunătățire a sustenabilității sistemelor de transport și a infrastructurii prin măsuri cum ar fi tehnologii mai eficiente, interoperabilitate și soluții inovatoare în materie de mobilitate, dar și politici de utilizare a forței de muncă locale, astfel încât să se garanteze că lanțurile de producție pot funcționa cu sisteme logistice mai durabile și cu costuri de operare reduse;
70. consideră că tehnologiile TIC moderne prezintă un mare potențial pentru inovațiile care sprijină durabilitatea și ecoeficiența, de exemplu prin integrarea tehnologiilor prin

adăugarea unor niveluri suplimentare de inteligență peste nivelurile fizice pentru a crește eficiența gestionării sistemelor (cum ar fi furnizarea de apă, sistemele de transport); subliniază necesitatea de a dispune de standarde TIC deschise pentru aceste soluții; prin urmare, solicită Comisiei să prevadă astfel de standarde și părților interesate să promoveze dezvoltarea acestora în vederea sprijinirii eficienței resurselor;

71. atrage atenția asupra necesității existenței unui personal tehnic și calificat suficient; prin urmare, consideră că sunt necesare investiții mai mari în domeniul educației și formării; solicită să se depună toate eforturile pentru a se elimina lacunele în materie de competențe la toate nivelurile pentru a promova calificarea forței de muncă și pentru a spori interesul pentru industrie al tinerilor absolvenți, printre altele prin intermediul:
- unui dialog instituționalizat între autoritățile competente, reprezentanții mediului de afaceri și partenerii sociali pentru actualizarea programelor de învățământ în vederea includerii culturii „spiritului antreprenorial” și a sensibilizării față de mediul întreprinderilor și a dezvoltării de metode eficiente de trecere de la educație la profesie, în special prin încurajarea promovării programelor de mobilitate individuală, cum ar fi „Erasmus pentru tinerii antreprenori” și „Erasmus pentru ucenici”;
 - îmbunătățirii învățării prin muncă la nivelul întregii Europe pentru a conecta mai bine sistemele de formare profesională la piața muncii, și al consolidării apelului la formarea profesională în întreaga Europă, cu o capacitate mai mare a învățământului superior de a integra absolvenții de învățământ profesional;
 - garantarea dreptului la învățare continuă pentru toți cetățenii, cărora trebuie să li se ofere șansa de a se recalifica în timpul vieții profesionale, fapt esențial din punct de vedere al egalității și al solidaritate, dar și al competitivității în perioadele de dificultate economică;
 - unei formări inovatoare a tinerilor studenți în calitate de viitori angajați, gata să se confrunte cu evoluțiile tehnologice preconizate, precum și prin intermediul unor relații mai strânse între universități, institute de cercetare și industrie;
 - ameliorarea și extinderea accesului la toate nivelurile de educație și formare, în special pentru disciplinele STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) prin coordonarea inițiativelor și schimbul de bune practici la nivelul educației, al formării și al măsurilor inovatoare de conciliere a vieții profesionale cu cea de familie și de promovare a justiției de gen și sociale;
 - unor activități coordonate pentru îmbunătățirea predării și pentru o mai bună conștientizare a rolului economic al sectorului industrial european, precum și a necesității transformării sale în cadrul unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficiente din punctul de vedere al resurselor;
 - unor calificări superioare complementare, armonizate și specifice, care sunt utile atât pentru angajatori, cât și pentru angajați, utilizându-se în acest scop într-o măsură mai mare Fondul social european,

- introducerii la nivel european a unui sistem de benchmarking al locurilor de muncă și al expertizelor pentru a reflecta nivelul sectoarelor profesionale, al întreprinderilor și al celor mai dezvoltate regiuni industriale;
 - creării unor observatoare a profesiilor industriale la nivel regional, național și european pentru a identifica viitoarele profesii și cererea în domeniu;
 - deschiderii, modernizării și consolidării financiare a universităților pentru a le permite acestora să ofere calificări profesionale superioare și recalificări pe întreaga durată a vieții (pentru ingineri, informaticieni, tehnicieni etc.) sau prin intermediul unei cooperări sporite între universitățile științifice și universitățile de științe aplicate și instituțiile educative orientate mai degrabă spre formarea profesională;
 - stabilirii, în colaborare cu organismele de formare și partenerii sociali, a unei formări profesionale prin alternanță și a unor programe de recalificare de-a lungul întregii vieți profesionale atât pentru lucrători, cât și pentru angajatori;
 - unei mobilități și flexibilități mai bune în formarea profesională și educațională, ținând seama de cerințele individuale, în special de cele ale IMM-urilor;
 - studierii noilor necesități create în termeni de ocupare a forței de muncă și de calificării prin dezvoltarea profesiilor „economiei ecologice” pentru a răspunde acestor necesități printr-o formare adecvată;
 - încurajarea sinergiilor care promovează universitățile cu o mai bună cultură a afacerilor și întreprinderile orientate mai mult către cunoaștere;
 - măsurilor de încurajare a venirii în UE a inginerilor și cercetătorilor calificați din țări terțe;
 - instituirii unor stimulente pentru ca sistemul universitar să-și ajusteze programa de învățământ în consecință;
72. subliniază necesitatea încurajării accesului tinerilor la piața muncii prin intermediul stagiilor plătite corect și al unor programe de ucenicie de calitate;
73. consideră că, pentru viitorul economic, social și ecologic al Uniunii, este esențial ca tinerii să fie informați cu privire la nivelul ridicat de studii specializate și generale necesar în vederea angajării lor ulterioare în industrie,
74. subliniază faptul că relativa reticență de a întreprinde activități profesionale independente poate fi depășită prin crearea unui mediu mai atractiv pentru cei care încep activități independente, prin sisteme de sprijin mai integrate, cum ar fi ENTRE:DI și programe specifice precum „Erasmus pentru tinerii antreprenori”;
75. salută propunerea Comisiei de a explora noi căi de finanțare a marilor proiecte europene din domeniul infrastructurii și sprijină crearea unui proiect de obligațiuni ale UE,

realizat în colaborare cu Banca Europeană de Investiții;

Concurența loială

76. este convins de necesitatea punerii instrumentelor pieței interne în slujba politicii industriale europene pentru a promova apariția unor mari „campioni europeni”, care să reprezinte puncte de referință la nivel mondial în domeniul lor de activitate, precum Galileo sau SESAR; solicită UE să nu impună întreprinderilor sale constrângeri prea asimetrice față de cele impuse în țările terțe;
77. subliniază necesitatea ca UE să garanteze întreprinderilor sale deschiderea reciprocă a achizițiilor publice în cadrul negocierii acordurilor bilaterale și multilaterale cu țările terțe, măbind, în același timp, eficacitatea utilizării de către IMM-uri a instrumentelor de protecție comercială pentru combaterea măsurilor de dumping monetar, social și ecologic, a pirateriei, a contrafacerilor și a copierilor ilegale;
78. solicită ca UE să impună, la fel ca SUA, Canada, China sau Japonia, indicația țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe pentru ca exigențele în materie de trasabilitate să le fie aplicate în același mod ca produselor fabricate în UE;
79. consideră că, pentru a consolida industria europeană și, în special, pentru a crește competitivitatea întreprinderilor în cadrul economiei mondiale, este necesar să se introducă dispoziții europene privind marcarea originii („fabricat în”); consideră că acest lucru ar permite publicului și consumatorilor să ia decizii în cunoștință de cauză și ar încuraja producția din cadrul Uniunii Europene, care, adeseori, este asociată cu o calitate și standarde de producție ridicate;
80. consideră că un acord multilateral privind clima ar fi cel mai bun instrument pentru a reduce efectele negative ale emisiilor de CO₂ asupra mediului, dar că este probabil ca un astfel de acord să nu poată fi încheiat în viitorul apropiat; consideră, prin urmare, că UE ar trebui să analizeze în continuare posibilitatea creării, pentru sectoarele care generează emisii de dioxid de carbon, a unor instrumente ecologice adecvate, în plus față de licitarea cotelor de CO₂ în cadrul sistemului UE de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, în special a unui „mecanism de includere a dioxidului de carbon”, care să îndeplinească normele OMC, un astfel de mecanism contribuind la eliminarea riscului de transfer al emisiilor de CO₂ în țări terțe;
81. insistă ca UE să examineze practicile economice ale țărilor terțe înainte de a-și elabora propriile politici și solicită Comisiei să evalueze, ca criteriu, situația concurențială a întreprinderilor europene pe plan internațional atunci când monitorizează ajutoarele de stat;

O cultură industrială durabilă

82. subliniază importanța creării unui cadru adecvat pentru ca întreprinderile să rămână în Europa și pentru a îmbunătăți competitivitatea Europei în lume; consideră, astfel, că politicile UE ar trebui să se bazeze pe evaluări de impact aprofundate, care să analizeze sub toate aspectele beneficiile economice, societale și de mediu ale politicilor UE;

83. solicită luarea de către UE a unor inițiative care să identifice factorii care impulsionează creșterea economică, inovația și competitivitatea în diverse sectoare și care să genereze ulterior, în toate sectoarele respective, instrumente și politici ale UE mai puternice, coordonate, neutre din punct de vedere tehnologic și bazate pe piață, care ar trebui utilizate la maxim; consideră, în acest sens, că ar trebui continuată elaborarea, în mod rentabil, de norme specifice produselor, precum Directiva privind proiectarea ecologică, că Directiva privind etichetarea în domeniul eficienței energetice ar trebui pusă pe deplin în aplicare și că ar trebui introduse inițiative de stimulare a industriei, precum „inițiativa privind automobilele ecologice”; în acest context, solicită o campanie pe termen lung privind consumul durabil pentru a sensibiliza și a schimba comportamentul și pentru a sprijini astfel noile produse și modele inovatoare;
84. crede că este necesar să se mențină și să se consolideze poziția Europei pe harta industrială mondială, având în vedere mai ales apariția unor noi perspective favorabile în acest domeniu ca urmare a angajamentelor UE de a investi în sectoare precum combaterea schimbărilor climatice și energia, care vor crea locuri de muncă în domeniul de înaltă calificare;
85. solicită Comisiei să integreze în mod clar această politică industrială în Foaia de parcurs pentru o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050, în inițiativele în domeniul industrial din programul SET și în viziunea pentru 2050 din Foaia de parcurs pentru o Europă eficientă în materie de resurse;
86. solicită menținerea și prelungirea fondurilor pentru inovări bazate pe evoluția pieței, precum actualul „Program-cadru pentru competitivitate și inovare – CIP”;
87. subliniază necesitatea de a exista o verificare sistematică a calității fiecărui nou act legislativ, care să utilizeze următoarele criterii:
- avize științifice: calitatea probelor și a interpretării;
 - consultări: chestionarea „utilizatorilor” cu privire la experiența lor privind normele în vigoare;
 - utilizarea de indicatori comparativi la nivel internațional: comparații cu legislațiile din cele mai importante țări concurente;
 - coerența propunerii cu legislația UE conexă;
 - nivelul de simplificare realizat (inclusiv alternativele opționale);
88. reamintește că Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a devenit un instrument vital pentru a ajuta comunitățile să transforme industriile necompetitive în industrii durabile; subliniază că FEG ar trebui să continue să funcționeze și ar trebui să fie extins în cazul în care se dovedește necesar;
89. solicită să se depună eforturi mai mari pentru a se depăși dificultățile actuale și pentru a se crea rapid un brevet comunitar unic, care va oferi o protecție juridică reală și de înaltă

calitate, la un cost redus, precum și un sistem european armonizat de soluționare a litigiilor în materie de brevete, în vederea îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru drepturile de proprietate intelectuală și industrială, a consolidării certitudinii juridice și a combaterii contrafacerii și a îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru drepturile de proprietate industrială și intelectuală, reducând în același timp cât se poate de mult costurile birocratice, în special pentru IMM-uri; salută sprijinul larg din cadrul Consiliului pentru decizia Comisiei de a demara în 2011 procedura de cooperare consolidată cu privire la un singur brevet în UE; solicită, în plus, o reformă a metodelor de standardizare (în special, în sectorul TIC), care ar trebui să fie deschise, transparente și bazate pe principiul interoperabilității și să asigure competitivitatea industriei europene; consideră că promovarea standardizării internaționale va asigura Europei poziția de lider în domeniul tehnologic;

90. indică faptul că realizarea pieței interne este esențială pentru competitivitatea și creșterea industriei europene; subliniază că industriile europene au nevoie de un cadru adecvat pentru crearea și dezvoltarea de bunuri și servicii la nivel european și salută, în acest context, propunerile incluse în Actul privind piața unică; invită Comisia să identifice posibilitățile de realizare a unei armonizări care să aibă drept scop creșterea eficienței și ameliorarea guvernărilor în cadrul Actului privind piața unică, în special în ceea ce privește TVA, drepturile de proprietate individuală și brevetele la nivelul UE, standardizarea globală, etichetarea și standardele sectoriale specifice;
91. încurajează statele membre să își asume un rol mai activ în gestionarea pieței interne, ameliorând cooperarea dintre autoritățile naționale și consolidând transpunerea, aplicarea și asigurarea respectării normelor pieței interne pe teren; solicită statelor membre să reducă costurile tranzacțiilor prin intermediul unor măsuri suplimentare, cum ar fi o guvernare electronică mai eficientă;
92. subliniază că este necesar ca autoritățile publice să sprijine dezvoltarea unor tehnologii-cheie și subliniază că elaborarea de standarde trebuie accelerată întrucât are un rol crucial pentru menținerea competitivității industriale a UE și pentru stimularea creșterii economice viitoare, un loc primordial ocupând elaborarea standardelor care stimulează inovarea în perspectiva noilor provocări de natură ecologică și socială;
93. subliniază necesitatea de a se ține seama de particularitățile IMM-urilor și ale întreprinderilor meșteșugărești în cadrul sistemului european de standardizare, în special în ceea ce privește reducerea costului de acces la standarde, difuzarea standardelor (prin publicarea de rezumate) sau sprijinul financiar; insistă asupra rolului-cheie pe care trebuie să îl joace organismele naționale de standardizare în promovarea și stimularea participării IMM-urilor și a întreprinderilor meșteșugărești la procesul de standardizare, cu respectarea principiului „delegării naționale”;
94. subliniază că este important să se țină seama de aspectele care, în prezent, nu fac obiectul legislației europene privind brevetele, cum ar fi „secretul de afaceri”, pentru a permite industriei europene să beneficieze de o protecție reală a drepturilor de

proprietate intelectuală referitoare la produse și proceduri, luând ca exemplu SUA și Japonia;

95. reamintește că, pentru a consolida competitivitatea și poziția de lider tehnologic a industriei europene, este oportun:
- să se ia ca bază sistemul european de standardizare (SES), ale cărui avantaje sunt demonstrate, și ca acesta să fie consolidat pentru a răspunde mai bine necesităților întreprinderilor inovatoare, în special ale IMM-urilor;
 - să fie îmbunătățită participarea întreprinderilor, în special a IMM-urilor, în cadrul procesului de standardizare și să se asigure un grad ridicat de promovare a standardelor;
96. subliniază că există încă un mare potențial de performanță la nivelul industriei europene care poate fi eliberat prin finalizarea pe deplin a pieței interne și solicită Comisiei și statelor membre să elimine rapid obstacolele și barierele rămase în calea pieței interne;
97. îndeamnă statele membre, indicând în același timp că restructurarea este responsabilitatea principală a întreprinderilor și a partenerilor sociali, să instituie grupuri operative care să supravegheze procesele de restructurare și să asigure o tranziție economică lină, de exemplu prin îmbunătățirea mobilității pe piața muncii, reciclare și alte măsuri care pot oferi alternative inovatoare și durabile atât pentru angajați, cât și pentru întreprinderi; solicită ca rolul fondurilor structurale europene și al fondurilor pentru cercetare și dezvoltare destinate promovării proceselor de conversie profesională să fie intensificat;
98. solicită să se investească din nou în forța de muncă din sectorul industriei europene, punând accentul în mod deosebit pe dialogul social sectorial, pentru a gestiona schimbările structurale cauzate de globalizare, și să se promoveze o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și al consumului de energie; încurajează partenerii sociali din sectoarele în care ocuparea forței de muncă este în scădere să rezolve problemele în fază incipientă și să sprijine atât lucrătorii, cât și sectoarele în perioada de tranziție; subliniază importanța asigurării securității pe durata tranziției prin intermediul unor sisteme de asigurări sociale funcționale, întrucât aceasta poate ajuta lucrătorii să se orienteze spre sectoare în care se creează locuri de muncă;
99. invită Comisia să ia inițiativa de a propune sprijinirea tranziției profesionale, de a reduce inegalitățile sociale, de a promova Agenda OIM privind munca decentă și de a folosi orientările UE privind ocuparea forței de muncă pentru a specifica garanțiile care urmează să fie oferite pe durata de desfășurare a fiecărui tip de tranziție profesională;
100. solicită un rol mai activ al Comisiei Europene în restructurarea companiilor dotate cu un comitet de întreprindere european; consideră că toate informațiile relevante ar trebui transmise Comisiei Europene cât mai curând posibil atunci când se realizează astfel de restructurări pentru ca aceasta să-și poată realiza pe deplin rolul de interlocutor și coordonator european pentru statele membre; consideră că aceasta va permite Comisiei

să monitorizeze și să evalueze mai bine utilizarea ajutoarelor de stat pentru asistență în vederea restructurării;

101. solicită evaluarea și reformarea profundă a Fondului european de ajustare la globalizare pentru a fi mai repede accesibil; solicită majorarea bugetului său în următoarele perspective financiare; de asemenea, sugerează crearea unui Fond european de ajustare la mediu;
102. subliniază faptul că criza economică globală afectează rata de ocupare a forței de muncă în toată Europa, agravând astfel perspectivele socio-economice ale UE și crescând numărul disparităților regionale; în acest sens, subliniază că existența unui sector industrial competitiv, diversificat, echitabil și durabil, care să se bazeze înainte de toate pe IMM-uri dinamice și competitive, este esențial pentru viitorul tuturor lucrătorilor europeni; recomandă exploatarea experienței și competențelor persoanelor cu vechime în muncă pentru a asigura predarea ștafetei către generațiile tinere;
103. admite că există diferențe regionale în dezvoltarea industrială, în special în ceea ce privește procesele de dezindustrializare în noile state membre și solicită ca acestea să fie luate în considerare în cadrul noii politici industriale durabile și al alocării resurselor din fondurile structurale în vederea consolidării coeziunii teritoriale;
104. subliniază importanța IMM-urilor în peisajul industrial, în special în ceea ce privește furnizarea de locuri de muncă pe termen lung la nivel regional și menținerea vitalității economice și creatoare și a unui nivel înalt de creștere, și invită Comisia:
 - să țină mai bine seama de particularitățile întreprinderilor mici și mijlocii și de dificultățile specifice cu care se confruntă acestea, făcând presiuni în ceea ce privește aplicarea așa-numitului „Small Business Act”, eliminând deficiențele în aplicarea orientărilor adoptate și punând în aplicare măsuri specifice adecvate, precum reducerea sarcinii administrative (precum și a altor aspecte ce țin de sarcina reglementară, de exemplu costurile de conformitate) și aplicând în mod consecvent „testul IMM-urilor”, astfel încât să se realizeze, în sfârșit, un progres satisfăcător în favoarea IMM-urilor europene;
 - să sprijine IMM-urile să aibă acces la servicii și cunoștințe în domeniul cercetării prin intermediul unor consorții de universități și al unor fundații, sau al unor structuri care funcționează ca un intermediar între cercetare și piață;
 - să nu neglijeze problema statutului societății private europene, care se află de mulți ani în centrul dezbaterii europene,
 - să continue eforturile privind îmbunătățirea accesului IMM-urilor la posibilitățile de finanțare și, în special, să dezvolte perspective fiabile pentru capitalul de risc; să consolideze, în ceea ce privește noua arhitectură a pieței financiare, posibilitățile de finanțare pentru IMM-uri pe termen scurt și pe termen lung și sursele de finanțare preferate ale acestora; să deschidă piețe și să creeze condiții prealabile de concurență echitabile, care să permită mai multor antreprenori și societăți mici să crească și să își desfășoare activitatea în întreaga Europă,

- să analizeze definiția dată de UE întreprinderilor mici și mijlocii pentru a asigura o mai mare flexibilitate în sectoarele industriale specifice în care IMM-urile nu ating nivelurile specificate de vânzări și de angajați datorită unei structuri specifice a pieței, dar, cu toate acestea, sunt întreprinderi mijlocii, fără însă ca vreo modificare a definiției IMM-urilor să afecteze eficiența acestora;
 - să dezvolte activitatea de consiliere a IMM-urilor în domeniul exporturilor, în special în ceea ce privește accesul la piețele din țări din afara UE, asigurarea unei prezențe pe termen lung pe piețele respective, precum și protejarea proprietății intelectuale și optimizarea valorilor financiare și tehnologice ale acestor întreprinderi,
 - să consolideze măsurile de internaționalizare pentru ca IMM-urile să devină mai competitive și mai orientate către piața internă și către cea mondială,
 - să crească participarea IMM-urilor la programele-cadru pentru cercetare și dezvoltare, simplificând procedurile relevante și creând la nivel local un sistem de informare și de asistență mai eficient,
 - să pună în aplicare proiecte care să faciliteze colaborarea în rețea a IMM-urilor și a întreprinderilor mai mari de-a lungul întregului lanț de valori,
 - să pună la dispoziție instrumente care să stimuleze dezvoltarea și creșterea IMM-urilor inovatoare din punct de vedere ecologic, precum și dezvoltarea parcurilor industriale ecologice,
 - să verifice dacă întreprinderile mijlocii și cele familiale care nu îndeplinesc criteriile definiției actuale a IMM-urilor pot să folosească în mod corespunzător posibilitățile de finanțare actuale și viitoare pentru cercetare și dezvoltare destinate în mod special întreprinderilor mici și mijlocii,
 - să asigure o convergență sporită între cerere și ofertă în ceea ce privește brevetele, în special în cazurile IMM-urilor, și să reducă costul accesului la standarde pentru IMM-uri;
105. consideră că directiva europeană privind ofertele publice de cumpărare trebuie revizuită pentru a oferi UE mijloacele de a se opune unor proiecte care se pot dovedi a fi dezavantajoase din punct de vedere industrial, economic și social, pentru coeziunea socială și pentru stabilitatea pieței interne; este de părere că Uniunea trebuie să poată să se opună ofertelor de cumpărare provenind de la societăți care nu dau dovadă de responsabilitate socială și/sau care nu respectă cerințele privind buna guvernare, precum și ofertelor de cumpărare preconizate în sectoare pe care statele membre le consideră strategice, în conformitate cu angajamentele internaționale ale Uniunii Europene;
106. solicită îmbunătățirea dezvoltării de parteneriate între sectorul public și cel privat;
107. consideră că, pentru a realiza, până în 2020, obiectivele strategiei Europa 2020, precum și pe cele legate de schimbările climatice și de energie, politica privind acordarea de ajutoare sectoriale nu trebuie privită doar în contextul dreptului concurenței, ci trebuie

folosită în mod proactiv, transparent și cu aplicarea unor reguli clare în interesul european în vederea consolidării inovării, a competitivității și a introducerii pe piață a unor produse durabile, și aceasta în acord cu operațiunile de restructurările din industrie; se opune mecanismelor naționale specifice de acordare a ajutoarelor de stat care nu respectă normele și, astfel, creează condiții de concurență inegale;

108. consideră că politica în domeniul concurenței trebuie să răspundă necesităților unei politici industriale ambițioase, cu respectarea normelor pieței interne;
109. subliniază faptul că statele membre pot asigura mai ușor o dezvoltare durabilă și echitabilă a sectorului industrial prin aplicarea principiului reciprocității politicilor comerciale; consideră că rețelele regionale și grupurile de întreprinderi competitive nu ar trebui să fie afectate în mod nefavorabil de norme și prevederi comerciale diferite, care afectează cu precădere IMM-urile;
110. subliniază, astfel cum se evidențiază în multe studii recente, că ajutoarele sectoriale stimulează creșterea în cazurile în care sunt compatibile cu menținerea concurenței în sectoarele respective și în care acestea sunt prevăzute în combinație cu mecanisme menite să garanteze faptul că proiectele care se dovedesc ineficiente nu mai beneficiază de finanțare; recomandă ca acordarea acestor ajutoare să fie condiționată în mod sistematic de respectarea unei cerințe conform căreia activitățile sprijinite să rămână în cadrul UE pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de zece ani în cazul activităților din domeniul cercetării și dezvoltării;
111. observă, în această privință, că centrele de afaceri europene trebuie să fie competitive la nivel internațional, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale;
112. consideră că liberul schimb reprezintă, în continuare, o piatră de temelie a creșterii economice a Europei și, prin urmare, solicită elaborarea viitoarelor acorduri de comerț bilaterale și multilaterale în așa fel încât acestea să fie parte integrantă a unei strategii industriale bazate pe o concurență mondială loială și pe reciprocitate la nivelul partenerilor comerciali; este de părere că, pentru a ține seama de principiul dezvoltării durabile, acordurile comerciale ar trebui să reflecte preocupările sociale și pe cele legate de mediu și să includă standardele relevante; consideră că trebuie luate măsuri pentru ca industriile europene să nu fie amenințate de practici neloiale, așa cum se întâmplă în prezent în sectorul energiei solare; amintește că trebuie intensificate dialogurile în materie de reglementare cu partenerii comerciali esențiali pentru a preveni și a elimina barierele din calea comerțului; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape legislația în domeniul protecției mediului, politicile privind cursul de schimb, precum și normele de acordare a ajutoarelor de stat și alte programe de asistență adoptate de țările terțe care concurează cu UE; solicită analizarea oportunității de elaborare a unei strategii a UE în domeniul investițiilor străine directe în țările emergente pentru a facilita accesul pe piețele noi și consolidarea producției locale;
113. consideră că, în cadrul multilateral al OMC și al unei piețe transparente și efectiv reglementate, politica comercială a UE are nevoie de o bază productivă eficientă, sprijinită de politici sectoriale adecvate și orientată spre creștere și dezvoltare durabilă;

114. consideră că relansarea economică, încurajată de deciziile adoptate de UE în coordonare cu statele membre, va favoriza apariția unor noi oportunități pentru întreprinderile europene, nevoite într-o măsură din ce în ce mai mare să facă față concurenței pe piețe mondiale deschise și transparente;
115. consideră, de asemenea, că orientările privind politica industrială a UE ar trebui să acorde o atenție adecvată omogeneității controalelor vamale, ca mijloc important de combatere a contrafacerii și de protecție a consumatorilor europeni; consideră că politica industrială ar trebui să garanteze, de asemenea, că sistemele de colectare a taxelor vamale din țările aflate la frontiera UE sunt armonizate pentru a nu genera inegalități și a nu dăuna intereselor importatorilor și dezvoltării rețelei industriale a UE;
116. subliniază importanța hotărâtoare pe care o are liberul schimb în dezvoltarea industriei europene;
117. solicită Comisiei ca, pe baza liniilor directoare ale politicii industriale europene, să elaboreze instrumente legislative concrete pentru promovarea comerțului UE;
118. invită Comisia nu numai să îmbunătățească performanțele de mediu ale industriei din UE în cadrul propunerilor sale legislative, ci să se asigure, totodată, că aceleași standarde de mediu se aplică și produselor fabricate în Uniunea Europeană și produselor importate pe piața unică a UE, concentrându-se nu numai pe stabilirea acestor norme, ci și pe menținerea lor;
119. invită Comisia să îndeplinească obiectivele stabilite în comunicarea privind Europa globală și în comunicarea ulterioară privind politica comercială, în special printr-un acces ambițios la noile piețe în cadrul Rundeii de la Doha, inclusiv prin încheierea unor acorduri sectoriale, de exemplu în industria chimică și a utilajelor;
120. solicită menținerea instrumentelor de protecție comercială eficiente, destinate combaterii practicilor comerciale neloiale, precum practica prețului dublu în cadrul aprovizionării cu materii prime sau subvenționarea industriei naționale;
121. subliniază că ideile și competențele angajaților trebuie folosite în vederea restructurării industriale și că ar trebui să aibă loc o implicare cât mai largă a acestora;
122. invită Comisia să elaboreze un cadru juridic pentru negocierile colective transfrontaliere, cu scopul de a contribui la asigurarea caracterului executoriu al acordurilor transfrontaliere și de a aborda provocările referitoare la organizarea muncii și la condițiile de formare, de muncă și de angajare;
123. subliniază necesitatea de a asigura, în momentul formulării și punerii în aplicare a politicii industriale în UE, examinarea condițiilor de eliminare a deșeurilor industriale, în special a deșeurilor toxice, precum și a destinației acestora, pentru a se garanta că

deșeurile industriale nu devin o povară ecologică, economică sau socială pentru comunitățile din UE și din țările terțe;

124. consideră că, în cadrul pieței interne, o supraveghere eficace a pieței este crucială pentru a proteja industria europeană de concurența neloială; încurajează Comisia să prezinte propuneri ambițioase pentru a reforma actualul sistem de supraveghere a pieței, întărind rolul UE în coordonarea supravegherii piețelor naționale și a autorităților vamale și garantând că în toate statele membre se pun la dispoziție resurse adecvate;
125. invită Comisia să continue strategia pentru o mai bună legiferare și să amelioreze guvernanta pieței unice, în special prin crearea dispozitivelor de „ghișeu unic” și prin promovarea soluțiilor transfrontaliere de administrare online, ținând cont de nevoile speciale ale IMM-urilor;
126. semnalează faptul că extinderea în perioadă de criză a economiei subterane și a activităților nedeclarate este un element important de denaturare a concurenței; solicită autorităților competente ale statelor membre să ia măsurile necesare pentru a lupta împotriva acestui fenomen;
127. subliniază importanța contribuțiilor din partea lucrătorilor pentru creșterea economică și pentru progres;

Sectoarele industriale

128. are convingerea că trebuie lansate, în paralel cu o abordare orizontală, inițiative sectoriale menite să promoveze și mai mult modernizarea, să sporească competitivitatea și durabilitatea sectoarelor industriale individuale, a lanțurilor lor de aprovizionare și a serviciilor conexe, prin intermediul diseminării celor mai bune practici, al stabilirii unor standarde, prin intermediul benchmarking-ului și al altor instrumente similare necoercitive de elaborare a politicilor; solicită, prin urmare, următoarele:
 - implementarea de către Comisie, cu implicarea tuturor părților interesate, a recomandărilor din cadrul abordărilor sectoriale existente (grupuri operative, grupuri la nivel înalt, platforme tehnologice și de inovare precum Cars21 etc.) într-un mod adaptat la necesitățile sectoarelor specifice, recomandări elaborate de Comisie în mod similar, în colaborare cu toate părțile interesate, precum și dezvoltarea unor noi inițiative sectoriale în alte sectoare adecvate;
 - să fie asigurată verificarea sustenabilității abordărilor sectoriale specifice în conformitate cu obiectivele UE în politica privind schimbările climatice și energia și cu obiectivele ambițioase în ceea ce privește eficiența utilizării resurselor;
 - să fie luată în considerare întreaga gamă de măsuri politice posibile, inclusiv norme și criterii de referință și sprijinirea eforturilor în materie de C&D și de inovare;
 - ca în centrul atenției să se afle în special sectoarele-cheie din Europa și cele care se confruntă cu provocări societale majore, dar în care există și potențial de afaceri și de

ocupare a forței de muncă;

- ca accentul să se pună pe natura complementară a diferitelor tipuri de tehnologii transversale și pe convergențele dintre sectoarele în cauză, posibile datorită tranziției la o economie digitală;
- să fie încurajată dezvoltarea unor activități noi, precum producția de energie din surse regenerabile și sectoarele de creație, sectoare în care UE deține atuuri și care au potențialul de a crea multe locuri de muncă,
- să se prezinte de către Comisie, în mod regulat, rapoarte intermediare privind progresele înregistrate;

129. consideră că politica industrială europeană ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe proiecte concrete care să aducă avantaje clare întreprinderilor și cetățenilor, cum ar fi GMES, Galileo sau ITER;
130. constată că industria europeană este tot mai dependentă de serviciile furnizate întreprinderilor și că este necesar, prin urmare, să se acorde o atenție deosebită tuturor elementelor principale din lanțul de producție; în acest context, salută disponibilitatea Comisiei de a acorda o importanță mai mare acestor interdependențe;
131. reafirmă necesitatea realizării de progrese rapide în domeniul interconectării întreprinderilor europene, astfel încât să se garanteze transparența și fiabilitatea informațiilor nu numai pentru producători, ci și pentru consumatori;
132. subliniază importanța sectorului turistic în Uniunea Europeană, prima destinație turistică a lumii, și în anumite regiuni în care acesta constituie principalul pilon al activității economice; sprijină strategia Comisiei Europene de a crește competitivitatea sectorului turistic prin măsuri în domeniul calității și durabilității și prin consolidarea imaginii Europei ca destinație turistică;
133. invită Comisia să respecte foile de parcurs și concluziile elaborate în cadrul abordărilor sectoriale; consideră că aceste foi de parcurs furnizează industriei o certitudine pe termen lung în ceea ce privește planificarea și că reprezintă un instrument valoros ce poate fi folosit pentru ca industria să rămână competitivă;

Responsabilitate

134. este de părere că industria și toate părțile interesate europene ar trebui să își sporească investițiile și angajamentele corporative, sociale și ecologice și să coopereze strâns pentru a dezvolta condiții-cadru favorabile; consideră că sectoarele industriale ar trebui să continue să investească și să producă în Europa, să-și sprijine propriile eforturi de cercetare și să tindă spre o creștere durabilă, spre inovare și spre o remunerare justă a angajaților; consideră că industria are de jucat un rol în dezvoltarea unei noi culturi în materie de calificări, care să ofere posibilitatea de a beneficia de o formare de înaltă

calitate, precum și de produse și de procese și mai durabile și inovatoare, și că aceasta ar trebui să încheie, ori de câte ori este posibil, parteneriate strategice în Europa;

135. invită Comisia și statele membre să elaboreze noi concepte de mediere în vederea monitorizării și realizării unei noi infrastructuri și să le aplice pentru a crește gradul de implicare a cetățenilor astfel încât să poată fi realizate rapid infrastructurile necesare înnoirii sustenabile a bazei industriale (de exemplu rețelele „inteligente”, centralele eoliene, noile linii feroviare);
136. își exprimă convingerea că criza economică mondială a demonstrat în mod clar că întreprinderile trebuie să acționeze cu grija necesară, în conformitate cu principiile legate de responsabilitatea socială a întreprinderilor, atât în ceea ce privește buna guvernare corporativă, cât și respectarea mediului și a excelenței sociale;

Regiuni

137. subliniază că structurile regionale reprezintă o contribuție importantă la consolidarea industriei; consideră că centrele de competitivitate și rețelele de inovare (întreprinderi, universități, centre de cercetare, servicii tehnologice, institute de formare etc.), precum și relațiile dintre întreprinderi (lanțuri de valori, sinergii) și cu alți actori sunt esențiale pentru deciziile privind investițiile; consideră, prin urmare, că:
 - centrele și rețelele inovatoare, în special centrele europene de competitivitate și noile parteneriate pentru inovare care urmează a fi lansate în 2011 în cadrul inițiativei „O Uniune a inovării”, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale, ar trebui sprijinite mai mult pentru ca transferul de cunoștințe și de tehnologie și cercetarea, îmbunătățirea calificărilor, precum și infrastructura să poată fi promovate într-un mod coordonat, iar această abordare ar trebui să reprezinte, de asemenea, o prioritate a Fondului european de dezvoltare regională;
 - structurile rețelelor regionale și regiunile rurale ar trebui să beneficieze de sprijin din partea UE în vederea promovării bazei lor industriale;
 - grupurile și rețelele ar trebui unificate sub „umbrela” platformelor europene astfel încât să poată fi consolidat sprijinul acordat grupurilor și rețelelor;
 - inițiativele precum „Pactul primarilor” și „Proiecte urbane inteligente” ar trebui sprijinite, deoarece acestea sunt benefice și pentru industrie și pentru IMM-uri;
 - Banca Europeană de Investiții ar trebui să consolideze legătura dintre politica industrială și coeziunea teritorială;
138. recunoaște contribuția industriei europene la idealul de coeziune socio-economică și teritorială și consideră că o industrie prosperă este o condiție deosebit de importantă pentru a asigura creșterea economică și stabilitatea socială a regiunilor Europei;
139. solicită, prin urmare, depunerea de eforturi concertate pentru exploatarea și îmbogățirea competențelor științifice și tehnologice disponibile în regiuni, în special în domeniul

tehnologiilor-cheie, și acordarea unei importanțe mai mari politicilor referitoare la centrele de întreprinderi (*clusters*);

140. subliniază că introducerea progresivă a infrastructurilor digitale și a tehnologiilor inovatoare adecvate reprezintă un element strategic pentru creșterea competitivității regiunilor și a industriilor Uniunii; subliniază că sectorul TIC joacă un rol-cheie pentru creșterea productivității altor sectoare industriale; subliniază că ar trebui construite infrastructuri moderne de comunicare cu capacitate mare de transmisie cu precădere în regiunile slab deservite; subliniază că aceste măsuri ar putea contribui la instaurarea unui climat favorabil pentru investițiile publice și private și, fapt important, să ajute la creșterea calității competențelor digitale ale întreprinderilor;

o

o o

141. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

UN INSTANTANEU AL INDUSTRIEI ÎN EUROPA

Industria UE este responsabilă pentru aproximativ o treime din valoarea adăugată brută în UE, aproape 3/4 din exporturile europene constând în bunuri industriale, și pentru o treime din ocuparea forței de muncă, asigurând cele necesare traiului pentru circa 57 de milioane de oameni. Impactul acesteia asupra ocupării forței de muncă este chiar și mai substanțial, dacă luăm în considerare efectul său multiplicator, conform căruia fiecare loc de muncă în domeniul industriei creează aproximativ alte două locuri de muncă în domeniul serviciilor aferente.

Industria în UE27 (Eurostat)

	<i>% din Valoarea adăugată brută (2008)</i>	<i>Ocuparea forței de muncă (2008) % din total în milioane</i>	<i>Număr de întreprinderi (în mii) (2007)</i>	
Industria extractivă și exploatarea în cariere	1	0.4	0.8	21.4
Industria prelucrătoare	16.8	16.8	37.0	2 323
Electricitate, gaze și apă	2.3	0.8	1.7	36.0
Construcții	6.4	8.4	17.0	3 090
TOTAL	26.5	26.4	56.5	5 470.4

REDESCOPERIREA INDUSTRIEI ÎN EUROPA

Recenta criză economică profundă a afectat industria europeană. Însă criza a demonstrat, de asemenea, importanța industriei pentru economia UE și a evidențiat faptul că nu s-a făcut suficient pentru a aborda în mod cuprinzător necesitățile acesteia în climatul actual plin de provocări. În prezent, industriei îi este acordat adesea un loc secund după mult-discutatul sector financiar și cel al serviciilor. Politica industrială a UE a rămas adesea concentrată pe ideea că piețele trebuie să se autoreglementsze, ceea ce s-a realizat, în principal, prin măsuri singulare, cu foarte puțină coordonare între statele membre (SM). Aceasta a reprezentat într-o mare măsură o reacție la un context în schimbare și rareori o acțiune bazată pe o analiză prealabilă.

PROVOCĂRILE PERMANENTE

Industria traversa deja un proces de restructurare înaintea declanșării crizei economice. La momentul actual, ea se confruntă cu o serie de provocări care se consolidează reciproc:

- Industria a fost continuu și profund afectată de schimbările accelerate generate de dezvoltarea economiei globale. Delimitarea țărilor dezvoltate de țările în curs de dezvoltare, precum și cea a sectoarelor tradiționale pe care acestea le domină se modifică zilnic datorită intensificării competiției. Cererile de pe piața globală

evoluează rapid și solicită reorientarea, restructurarea și re-specializarea firmelor. Noua diviziune internațională a muncii, în contextul unor țări ale căror economii se dezvoltă rapid, precum China, India, Brazilia și Rusia, accentuează presiunile globalizării.

- b) Îndreptându-se progresiv spre o societate globală a cunoașterii, are loc o nouă formă de globalizare, în care inovarea și cercetarea sunt mai importante decât resursele umane și munca manuală, constituindu-se în motorul creșterii și al competitivității.
- c) Schimbările climatice sunt ireversibile și nu pot fi negociate. Declanșarea cursei economice globale a pus o presiune considerabilă asupra tuturor formelor de resurse. Domeniul industrial trebuie să progreseze spre o producție fără emisii de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor, ținând cont de necesitatea atenuării schimbărilor climatice și cea a menținerii biodiversității, într-un context în care materiile prime se epuizează concomitent cu creșterea cererii.
- d) Evoluțiile demografice modifică profund atât profilul consumatorului, cât și pe cel al furnizorului. Creșterea continuă a vârstei medii determină necesitatea dezvoltării de noi produse și de noi forme de transport și de organizare a muncii. În viitor va exista un deficit de mână de lucru calificată.
- e) Urbanizarea rapidă prezintă noi provocări pentru mobilitate, domeniul imobiliar, logistică, etc.

CONSOLIDAREA ABORDĂRII COMUNE A POLITICII INDUSTRIALE

Strategia Europa 2020 recunoaște pentru prima dată necesitatea unei noi abordări, prezentând o inițiativă-pilot. Este timpul ca UE să beneficieze pe deplin de oportunitățile comune de reînnoire durabilă și de dezvoltare a bazei industriale prin crearea de locuri de muncă de bună calitate în viitor. Industria europeană trebuie să-și mențină poziția de lider în domenii-cheie, evitând să devină un observator. *Este timpul ca UE să-și aleagă propriul drum privind industria viitorului. Uniunea Europeană trebuie să asigure crearea de valoare adăugată în interiorul său.*

Este evident faptul că o politică industrială de succes trebuie fie integrată concomitent în:

- o nouă arhitectură a sectorului financiar și
- o coordonare macro-economică distinctivă a politicii economice, fiscale și bugetare, care să vizeze creșterea economică și creșterea gradului de ocupare a forței de muncă fără dumping fiscal (de exemplu, armonizarea impozitării companiilor).

Eșecul paradigmei autoreglementării piețelor financiare trebuie să conducă la crearea unui cadru de reglementare nou și cuprinzător, capabil să facă sistemul financiar să revină la esența originară: transformarea economiilor în investiții productive, în special pentru industrie și IMM-uri.

Trebuie folosite oportunitățile oferite de articolul 173 din Tratatul privind Uniunea

Europeană. UE și statele membre trebuie să elaboreze împreună o politică industrială coerentă și lipsită de ambiguitate, însoțită de o strategie clară și de indicatori care să asigure și să monitorizeze succesul acesteia. Nu trebuie permisă ieșirea de sub control a nici uneia din diferitele tendințe din cadrul politicii industriale (protecționism, guvernantă, stimulente, competitivitate).

O NOUĂ POLITICĂ INDUSTRIALĂ INTEGRATĂ ȘI DURABILĂ ÎN UE

Politica industrială a UE ar trebui să fie orientată atât spre o reînnoire durabilă, eficientă din punct de vedere ecologic și competitivă la nivel global a bazei industriale, cât și spre o tranziție durabilă de la o industrie preponderent axată pe producție la o industrie a cunoașterii. Este crucială integrarea tuturor politicilor UE care combină toate aspectele cu impact asupra industriei. Aceasta necesită stabilirea unui nou nivel de cooperare în cadrul Comisiei și cooperarea cu toți actorii.

În opinia raportorului, există 15 elemente-cheie la care noua abordare privind industria în Europa trebuie să se refere:

1) Construirea unui lanț al inovării

Avem nevoie de cercetare privind industria, dezvoltarea inovării și aplicarea ei – întregul lanț al inovării. Inovarea înseamnă mai mult decât inovare tehnologică; aceasta înseamnă, de asemenea, inovare organizațională, inovarea modelelor de afaceri, a designului produselor și a calității. Pentru a promova inovarea trebuie să creăm un cadru propice inovării, constând în norme, standarde, brevete și protecția drepturilor de proprietate intelectuală. Noi tehnologii intersectoriale de bază (de exemplu, privind TIC, mobilitatea, energia, bio- și nanotehnologia) trebuie evidențiate și aplicate. Avem nevoie de strategii coerente, care să permită convergența și cooperarea dintre diferitele sectoare inovatoare. Politica UE în domeniul inovării trebuie să se concentreze pe lacunele lanțului de valori. Principalele domenii ale viitorului, precum durabilitatea, schimbările demografice și urbanizarea, trebuie abordate cu noi soluții.

2) Utilizarea mai eficientă a resurselor

Productivitatea muncii s-a dezvoltat în ultimele decenii mult mai rapid decât productivitatea resurselor (energie și materiale). În domeniul industrial, costul forței de muncă reprezintă aproximativ 20%, costul resurselor 40%. O creștere puternică a productivității resurselor bazată pe standarde europene, stimulente, obiective comune și obiective specifice ale companiilor, precum și pe sisteme de promovare a celor mai bune tehnologii existente consolidează durabilitatea și competitivitatea globală a industriei europene, oferind noi perspective de piață pentru lanțurile globale de valoare, și promovează păstrarea locurilor de muncă în Europa. Ar trebui să existe un calcul al „rucsacului ecologic” al companiilor, efectuat prin intermediul unui raport obligatoriu de durabilitate.

3) Obiective clare pentru produse durabile

Producția durabilă trebuie consolidată prin standarde coordonate și inovatoare din punct de vedere ecologic ale produselor, bazate pe analiza ciclului de viață (de exemplu, directive de

proiectare ecologică, standarde pentru clădiri și mașini).

4) Utilizarea licitațiilor publice

Licitațiile publice trebuie să reprezinte instrumentele prin care se introduc produse și servicii noi și durabile, atât în sectorul public, cât și în cel privat. Oportunitățile oferite de Directiva 2004/18¹ trebuie folosite de o manieră consecventă. În plus, este necesar să se orienteze mai bine cheltuielile publice spre investiții în viitor, în principal în beneficiul economiei cunoașterii și al inovării industriale.

5) Îmbunătățirea producției nepoluante de energie

Energia și politica industrială sunt strâns legate între ele. O bună aprovizionare cu energie este obligatorie, în timp ce energiile regenerabile reprezintă noile piețe în creștere care conduc la noi locuri de muncă de calitate. Politica industrială necesită o politică energetică pe termen lung, care să asigure o politică privind schimbările climatice, prețuri rezonabile pentru energie și siguranța aprovizionării, evitând, în același timp, relocarea emisiilor de dioxid de carbon.

6) O strategie convingătoare privind materiile prime

Industria europeană depinde de accesul fiabil la materii prime, care a devenit din ce în ce mai problematic. Pe lângă garantarea prin mijloace echitabile a aprovizionării cu resurse suficiente, există necesitatea de a dezvolta simultan o politică adecvată care să asigure un procentaj ridicat de reciclare a resurselor existente (de exemplu, Directiva DEEE) și care să oprească exportul deșeurilor, fiind, în același timp, sprijinită de activitățile de cercetare-dezvoltare necesare. Barierele din calea comerțului internațional echitabil cu resurse industriale-cheie trebuie continuu abordate.

7) Reorganizarea comerțului pentru o coexistență justă și o producție durabilă

Politica comercială internațională este în mod clar de o importanță centrală pentru producția durabilă. Comerțul nu reprezintă un scop în sine, ci o parte integrantă a strategiei industriale. Politica comercială ar trebui să ofere în mod echitabil acces la piețele-cheie și la cele aflate în creștere. Sistemul multilateral bazat pe reguli al OMC, cu mecanismul său de soluționare a litigiilor, reprezintă mijlocul cel mai eficient și legitim de gestionare și extindere al relațiilor comerciale într-o manieră transparentă. Producția durabilă necesită un mediu de lucru și o remunerație decente, precum și standarde obligatorii de mediu. Aceste aspecte ar trebui să fie prevăzute în acordurile comerciale.

8) Configurarea unei politici industriale sectoriale obligatorii

Diferitelor abordări sectoriale (grupuri de lucru, comitete consultative la nivel înalt, platforme de inovare, de exemplu, LeaderShip, Cars 21, Grupul Operativ TIC, Grupul la nivel înalt pentru industria chimică) trebuie să li se aloce un cadru structural clar și un conținut strategic bine definit, însoțite de evaluări ale impactului sectorial, precum și de planuri de acțiune care promovează dezvoltarea durabilă.

¹ JO L 134, 30.4.2004, p. 114-240

9) Implicarea IMM-urilor

IMM-urile ar trebui consolidate în calitate de coloană vertebrală a industriei europene prin îmbunătățirea transferului de tehnologii, a accesului la finanțare prin împrumuturi bancare și capitalul de risc, dar și finanțarea comunitară prin intermediul programelor-cadru. În plus, trebuie stimulată participarea unui procent mai ridicat al IMM-urilor la achizițiile publice și trebuie create oportunități mai bune pentru internaționalizarea acestora.

10) Dezvoltarea domeniilor regionale de acțiune

Politica UE ar trebui să promoveze mai bine grupurile de inovare pentru a dezvolta, într-o manieră coordonată, transferul de cunoștințe, activitățile de cercetare, dezvoltarea calificărilor și a infrastructurilor. Înființarea unor centre europene de competitivitate, a unor noi grupări ale diferiților actori implicați în procesul de inovare (întreprinderi, universități și centre de cercetare - „ecosisteme”) și a unor rețele industriale cu fluxuri operaționale de cunoaștere, precum și implicarea cât mai multor actori sunt cruciale pentru decizia de investiție. Banca Europeană de Investiții trebuie să consolideze legătura dintre politica industrială și coeziunea teritorială.

11) Asigurarea anticipării transformărilor industriale

Politica industrială trebuie să încerce din ce în ce mai des să anticipeze și să abordeze schimbarea prin dezvoltarea unor strategii pe termen lung. Avem nevoie de un nou instrument bazat pe larga implicare a partenerilor sociali.

12) Abordarea restructurării

Ar trebui dezvoltată o perspectivă pentru lucrătorii și întreprinderile afectate de procesele de restructurare rezultate în urma schimbărilor structurale sau ca urmare a efectelor globalizării. Aceasta s-ar putea realiza prin crearea unui grup operativ în materie de restructurări și prin creșterea importanței rolului fondurilor structurale ale UE în cadrul procedurilor de restructurare. În ceea ce privește varietatea regională, este necesară intervenția activă în special în noile state membre în care există procese de dezindustrializare.

13) Îmbunătățirea calificărilor

Oferta de forță de muncă relevantă și calificată nu reușește să acopere necesarul pentru restructurarea și reînnoirea industriei europene. Este necesară stabilirea unui dialog între autoritățile publice care reglementează sistemele de educație și partenerii sociali, pentru a găsi soluții practice de gestionare a trecerii de la școală la piața muncii și de organizare a proceselor de calificare viitoare într-o manieră care să fie cea mai benefică atât pentru angajatori, cât și pentru angajați. Inovarea și calificarea necesită schimbări suplimentare la nivel universitar.

14) Extinderea participării lucrătorilor la luarea deciziilor

O participare sporită a lucrătorilor asigură progresul calitativ și preîntâmpină condițiile

precare de lucru în cadrul procesului de reînnoire. Sistemele de responsabilitate socială a întreprinderilor sprijină dezvoltarea socială și durabilă a companiilor.

15) Politicile pe termen lung

Pe lângă o abordare integrată a politicii industriale europene, deciziile în materie de investiții și ciclurile de inovare din domeniul industrial necesită o orientare legislativă pe termen lung.

O politică industrială integrată și durabilă reprezintă doar o față a monedei; cealaltă este reprezentată de angajamentul clar din partea industriei de a investi în UE, de a crește capacitatea de cercetare, de a contribui la o nouă cultură a calificărilor, de a crea produse și metode de producție eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, precum și de a încheia parteneriate strategice între firme în UE.

3.12.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

referitor la o politică industrială pentru era globalizării
(2010/2095(INI))

Raportor pentru aviz: Gianluca Susta

SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. consideră că, în cadrul multilateral al OMC și al unei piețe transparente și efectiv reglementate, politica comercială a UE are nevoie de o bază productivă eficace, sprijinită de politici sectoriale adecvate și orientată spre creștere și dezvoltare durabilă;
2. este convins că o activitate industrială inovatoare și de calitate este esențială pentru politica comercială și competitivitatea UE în conformitate cu Strategia UE 2020 și ca reacție la criza economică și financiară, cu scopul de a reduce șomajul și datoria statelor membre, de a redistribui bogăția în mod mai echitabil și de a apăra modelul social european;
3. consideră că politicile industriale ale UE trebuie să vizeze îndeosebi sprijinirea modelelor de producție eco-compatibile care permit economisirea de energie și generează un nivel redus de emisii de carbon, protecția proprietății intelectuale, consolidarea fondurilor proprii ale IMM-urilor și accesul acestora la finanțare, internaționalizarea activității IMM-urilor, liberalizarea piețelor protejate, stabilizarea cursurilor de schimb, promovarea protecției juridice a întreprinderilor europene în străinătate, combaterea concurenței neloiale, a denaturării concurenței și a contrafacerii;
4. consideră că relansarea economică, încurajată de deciziile adoptate de UE în coordonare cu statele membre, va favoriza apariția unor noi oportunități pentru întreprinderile europene, nevoie într-o măsură din ce în ce mai mare să facă față concurenței pe piețe mondiale deschise și transparente;

5. consideră că competitivitatea externă este vitală pentru UE și că aceasta se bazează pe o concurență loială între producătorii interni și externi; consideră, prin urmare, că trebuie adoptate măsuri pentru a garanta faptul că întreprinderile europene nu sunt amenințate de practici neloiale; subliniază importanța unui sistem de protecție comercială eficace și atrage atenția asupra necesității de a utiliza, dacă este cazul, instrumentele de protecție comercială în relația cu țările care nu respectă regulile comerciale internaționale sau acordurile de liber schimb încheiate cu UE;
6. subliniază nevoia de a apăra interesele UE în negocierile privind viitoarele acorduri comerciale pentru a proteja industria și locurile de muncă și solicită ca aceste acorduri să fie redactate astfel încât să se încadreze într-o strategie industrială bazată pe concurență loială; consideră, de asemenea, că includerea în acordurile de liber schimb a unor clauze obligatorii din punct de vedere juridic referitoare la standardele sociale și de mediu ar trebui să devină o practică curentă;
7. consideră, de asemenea, că orientările privind politica industrială a UE ar trebui să acorde o atenție adecvată controalelor vamale mai omogene, ca un mijloc important de combatere a contrafacerii și de protecție a consumatorilor europeni; consideră că politica industrială ar trebui să garanteze, de asemenea, că sistemele de colectare a taxelor vamale din țările aflate la frontiera UE sunt armonizate pentru a nu genera inegalități și a nu dăuna intereselor importatorilor și dezvoltării rețelei industriale a UE;
8. consideră că politica industrială a UE ar trebui să garanteze respectarea reciprocității regulilor comerciale în vederea protejării întreprinderilor europene și a normelor care reglementează piața europeană în relația cu partenerii economici și concurenții UE;
9. solicită Comisiei ca, pe baza orientărilor politicii industriale europene, să elaboreze instrumente legislative concrete pentru promovarea comerțului UE.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	1.12.2010
Rezultatul votului final	+: 21 -: 3 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikiene, David Campbell Bannerman, Harlem Désir, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Membri supleanți prezenți la votul final	George Sabin Cutaș, Małgorzata Handzlik, Syed Kamall, Jörg Leichtfried, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Markus Pieper, Giommara Uggias

3.12.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

referitor la o politică industrială pentru era globalizării
(2010/2095(INI))

Raportor: Olle Ludvigsson

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. consideră că, în demersul de creare a celui mai adecvat mediu pentru a menține și a dezvolta o bază industrială puternică, competitivă, durabilă și diversificată în Europa și de sprijinire a tranziției sectoarelor de producție către o mai mare eficiență energetică și de utilizare a resurselor, este necesar să se asigure locuri de muncă decente și coeziune socială;
2. crede că este necesar să se mențină și să se consolideze poziția Europei pe harta industrială mondială, având în vedere mai ales apariția unor noi ocazii favorabile în acest domeniu ca urmare a angajamentelor UE de a investi în sectoare precum combaterea schimbărilor climatice și energia, care vor crea locuri de muncă în domenii de înaltă calificare;
3. solicită să se investească din nou în forța de muncă din sectorul industriei europene, punându-se accentul în mod deosebit pe dialogul social sectorial, pentru a gestiona schimbările structurale cauzate de globalizare și să se promoveze o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și al consumului de energie; încurajează partenerii sociali din sectoarele în care ocuparea forței de muncă este în scădere să rezolve problemele în fază incipientă și să sprijine atât lucrătorii, cât și sectoarele aflate în tranziție; subliniază importanța asigurării securității tranziției prin intermediul unor sisteme de asigurări sociale funcționale, întrucât aceasta poate ajuta lucrătorii să se orienteze spre sectoare în care se creează locuri de muncă;

4. solicită să se utilizeze orice măsură menită să stimuleze industriile inovatoare și noile tehnologii, precum reducerea impozitelor și a obligațiilor administrative și încetarea reglementării excesive pentru a favoriza creșterea și crearea de noi locuri de muncă;
5. consideră că, dat fiind decalajul de productivitate în scădere în raport cu țările emergente, UE trebuie să facă mai multe eforturi pentru a-și spori avantajul concurențial, că o nouă strategie pe termen lung pentru o industrie sustenabilă a UE este o componentă necesară a Strategiei UE 2020, că ar trebui să se axeze pe industriile de vârf care pot fi competitive pe scena mondială și să sprijine soluțiile tehnologice inovatoare din domeniul furnizării de energie și al reducerii emisiilor de carbon, printre altele, că ar trebui să poată realiza un transfer echitabil al ocupării forței de muncă în favoarea sectoarelor industriale cu emisii scăzute de dioxid de carbon, să facă din cunoaștere și creativitate principalele resurse ale oamenilor, întreprinderilor și regiunilor, să promoveze economia de piață socială și să sprijine în mod activ inovarea, investițiile, formarea profesională, învățarea pe tot parcursul vieții, transmiterea cunoștințelor și a competențelor și crearea de locuri de muncă de calitate în noi domenii, asigurând în special accesul tinerilor la aceste noi domenii, și că stimularea internaționalizării întreprinderilor din UE și îndeosebi a IMM-urilor va fi, de asemenea, esențială pentru a ne consolida competitivitatea și potențialul de creștere într-o lume globalizată;
6. insistă să se încurajeze un transfer echitabil al ocupării forței de muncă în favoarea sectoarelor industriale cu emisii scăzute de carbon, să se facă din cunoaștere și creativitate principalele resurse ale oamenilor, întreprinderilor și regiunilor și să se sprijine în mod activ inovarea, investițiile și crearea de locuri de muncă în noi domenii în care concurența internațională puternică trebuie să i se răspundă prin investiții adecvate și prin punerea în comun a competențelor și a resurselor;
7. subliniază necesitatea încurajării accesului tinerilor la piața muncii prin intermediul stagiilor plătite corect și al unor programe de ucenicie de calitate;
8. solicită implicarea industriei în inovarea ecologică pentru a stimula potențialul acesteia de creare de locuri de muncă; observă, în acest sens, că informarea antreprenorilor, prin prezentarea unor noi oportunități de afaceri, va fi crucială pentru succesul unei strategii menite să dezvolte industrii durabile și economii bazate pe utilizarea eficientă a resurselor;
9. consideră că este necesar să se consolideze competențele tuturor lucrătorilor, indiferent de vârstă și de abilități, cu scopul de a asigura recalificarea și de a anticipa competențele necesare pentru noi locuri de muncă, aceste măsuri fiind extrem de importante ca strategie de reducere a șomajului, îndeosebi a șomajului în rândul tinerilor, care a ajuns la nivelul cel mai înalt înregistrat în UE, ca urmare a crizei; acest obiectiv ar trebui finanțat din surse publice și private și ar trebui să se asocieze cu o redefinire a priorităților FSE, oferind soluții personalizate pentru educație și formare; eforturile reînnoite de a reduce lipsa de personal calificat din numeroase sectoare ar trebui să fie o prioritate în mai multe domenii de politică, precum educația, piața muncii și știința, și va fi necesar, de asemenea, să se monitorizeze noile nevoi în materie de competențe în cooperare cu partenerii sociali;
10. consideră că „politica industrială în era globalizării” își poate atinge obiectivele doar dacă include și o reflecție asupra disparităților regionale actuale provocate de

dezindustrializare, una dintre consecințele globalizării; subliniază, în acest context, rolul crucial al politicii regionale a UE și al fondurilor structurale;

11. subliniază că asigurarea formării și a învățării pe tot parcursul vieții pentru lucrătorii afectați de modificarea proceselor de producție ale unei întreprinderi sau ale unui sector creează, de asemenea, noi locuri de muncă; invită UE să dezvolte un cadru pentru anticiparea schimbărilor și restructurărilor, în special la nivelul producției, care să le garanteze tuturor lucrătorilor afectați dreptul de a beneficia de sistemele de formare și de învățare pe tot parcursul vieții;
12. solicită ameliorarea și simplificarea recunoașterii calificărilor profesionale nu numai în interiorul UE, ci și a calificărilor obținute în țări terțe pentru a se putea satisface mai bine cererea de lucrători calificați în sectorul industrial;
13. invită Comisia să ia inițiativa de a propune sprijinirea tranziției profesionale, de a reduce inegalitățile sociale, de a promova Agenda OIM privind munca decentă și de a folosi orientările UE privind ocuparea forței de muncă pentru a specifica garanțiile care urmează să fie oferite pe durata de desfășurare a fiecărui tip de tranziție profesională;
14. invită Comisia să elaboreze un cadru juridic pentru negocierile colective transfrontaliere, cu scopul de a contribui la asigurarea caracterului executoriu al acordurilor transfrontaliere și de a aborda provocările referitoare la organizarea muncii și la condițiile de formare, de muncă și de angajare;
15. invită Comisia să dezvolte în continuare abordarea integrată, grupând toate politicile care au un impact asupra industriei și, în special, asupra creării de locuri de muncă în industria din UE: sustenabilitatea, politicile regionale, politicile sociale, educația, comerțul, concurența și politicile macroeconomice, printre altele;
16. consideră că, pentru viitorul economic, social și ecologic al Uniunii, este decisiv ca tinerii să conștientizeze nivelul ridicat de studii specializate și generale necesar în vederea angajării lor ulterioare în industrie.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	2.12.2010
Rezultatul votului final	+: 39 -: 1 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Milan Cabrnoch, David Casa, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Vincenzo Iovine, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Membri supleanți prezenți la votul final	Raffaele Baldassarre, Vilija Blinkevičiūtė, Edite Estrela, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor

11.1.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

referitor la o politică industrială pentru era globalizării
(2010/2095(INI))

Raportor pentru aviz: Jürgen Creutzmann

SUGESTII

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. insistă asupra faptului că orice politică industrială europeană ambițioasă ar trebui să aibă la bază economia socială de piață și să se sprijine pe o piață internă puternică, atât în interiorul frontierelor Uniunii Europene, cât și pe plan extern, precum și asupra faptului că o astfel de politică industrială ar trebui să vizeze reducerea costurilor tranzacțiilor pentru a promova o industrie competitivă și sustenabilă în Europa; consideră, în acest context, că este esențial să se răspundă oportunităților și provocărilor globalizării utilizând toate instrumentele de politică industrială (cum ar fi, de exemplu, politica în domeniul C&D, politica regională și de coeziune, politica în domeniul concurenței, politica comercială și „reglementarea inteligentă”);
2. consideră că politica industrială europeană ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe proiecte concrete care să aducă avantaje clare întreprinderilor și cetățenilor noștri, cum ar fi GMES, Galileo sau ITER;
3. subliniază necesitatea de a asigura, în momentul formulării și punerii în aplicare a politicii industriale în UE, examinarea condițiilor de eliminare a deșeurilor industriale, în special a deșeurilor toxice, precum și a destinației acestora, pentru a se garanta că deșeurile industriale nu devin o povară ecologică, economică sau socială pentru comunitățile din UE și din țările terțe;

4. remarcă faptul că realizarea pieței interne este esențială pentru competitivitatea și creșterea industriei europene; subliniază că industriile europene au nevoie de un cadru adecvat pentru crearea și dezvoltarea de bunuri și servicii la nivel european și salută, în acest context, propunerile incluse în Actul privind piața unică; invită Comisia să identifice posibilitățile de realizare a unei armonizări care să aibă drept scop creșterea eficienței și de ameliorare a guvernantei în cadrul Actului privind piața unică, în special în ceea ce privește TVA-ul, drepturile de proprietate individuală și brevetele la nivelul UE, standardizarea globală, etichetarea și standardele sectoriale specifice;
5. încurajează statele membre să își asume un rol mai proactiv în gestionarea pieței interne, ameliorând cooperarea dintre autoritățile naționale și consolidând transpunerea, aplicarea și asigurarea respectării normelor pieței interne pe teren; solicită statelor membre să reducă costurile tranzacțiilor prin intermediul unor măsuri suplimentare, cum ar fi o e-guvernare mai eficace;
6. subliniază că este necesar ca autoritățile publice să sprijine dezvoltarea unor tehnologii-cheie și subliniază că elaborarea de standarde trebuie accelerată întrucât are un rol crucial pentru menținerea competitivității industriale a UE și pentru stimularea creșterii economice viitoare, un loc primordial ocupând elaborarea standardelor care stimulează inovarea în perspectiva noilor provocări de natură ecologică și socială;
7. constată că sistemul european de standardizare a contribuit cu succes la finalizarea pieței interne și la competitivitatea industriei europene; solicită însă Comisiei să propună măsuri care să îmbunătățească și mai mult calitatea standardelor europene și să accelereze procedurile de standardizare pentru a se garanta că noile tehnologii sunt transpuse mai rapid în produse inovatoare care pot fi vândute peste tot pe piața internă; observă că progresele viitoare ar trebui să garanteze că procesele de elaborare a standardelor rămân strâns legate de piață și să consolideze participarea și accesul IMM-urilor;
8. subliniază necesitatea de a ține seama de particularitățile IMM-urilor și ale întreprinderilor de artizanat în cadrul sistemului european de standardizare, în special în ceea ce privește reducerea costului de acces la standarde, difuzarea standardelor (prin publicarea de rezumate) sau sprijinul financiar; insistă asupra rolului-cheie pe care trebuie să îl joace organismele naționale de standardizare în promovarea și stimularea participării IMM-urilor și a întreprinderilor de artizanat la procesul de standardizare, cu respectarea principiului „delegării naționale”;
9. subliniază importanța economică a IMM-urilor și a întreprinderilor care desfășoară activități de producție în domeniul artizanatului în rețeaua industrială europeană; insistă, în consecință, asupra necesității de a plasa principiul „a gândi mai întâi la scară mică”, promovat prin „Small Business Act”, în centrul noii politici industriale a UE, pentru a se ține cont de particularitățile acestor întreprinderi în elaborarea și punerea în aplicare a noii politici industriale;
10. subliniază că politica industrială europeană trebuie să țină seama de întregul lanț de aprovizionare, care se bazează în mare măsură pe IMM-uri; invită Comisia și statele membre să extindă și să dezvolte inițiative precum Enterprise Europe Network (Rețeaua Europeană a Întreprinderilor) pentru ca IMM-urile să fie mai bine informate cu privire la potențialele beneficii ale cooperării transfrontaliere și pentru a crește numărul IMM-urilor

care beneficiază de sprijin în vederea pătrunderii pe noi piețe, dezvoltării de noi tehnologii și obținerii de fonduri sau finanțare din partea UE;

11. consideră că, în cadrul pieței interne, o supraveghere eficace a pieței este crucială pentru a proteja industria europeană de concurența neloială; încurajează Comisia să prezinte propuneri ambițioase pentru a reforma actualul sistem de supraveghere a pieței, întărind rolul UE în coordonarea supravegherii piețelor naționale și a autorităților vamale și garantând că în toate statele membre se pun la dispoziție resurse adecvate;
12. invită Comisia să continue strategia pentru o mai bună legiferare și să amelioreze guvernanta pieței unice, în special prin crearea dispozitivelor de „ghișeu unic” și prin promovarea soluțiilor transfrontaliere de administrare online ținând cont de nevoile speciale ale IMM-urilor; îndeamnă Comisia să acorde în evaluările sale de impact o importanță sporită impactului noii legislații asupra competitivității industriale și să monitorizeze legislația existentă în acest sens;
13. constată că achizițiile publice înainte de comercializare pot oferi un impuls inițial decisiv noilor piețe pentru tehnologii inovatoare și ecologice, îmbunătățind în același timp calitatea și eficacitatea serviciilor publice; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească comunicarea cu autoritățile publice cu privire la posibilitățile existente în domeniul achizițiilor publice înainte de comercializare;
14. consideră că nu ar trebui subestimată importanța achizițiilor publice pentru stimularea unei baze industriale inovatoare; invită, în acest sens, statele membre ale UE să exploateze întregul potențial al achizițiilor publice înainte de comercializare ca mijloc de promovare a inovării și ca instrument de îmbunătățire a participării IMM-urilor la procedurile de achiziții publice cu scopul de a identifica și de a stimula în mod eficace piețele-lider pentru mediul european de afaceri;
15. consideră că inovația stă la baza oricărei politici industriale; solicită Comisiei și statelor membre să promoveze tehnologiile cheie într-un cadru deschis inovațiilor și neutru din punct de vedere tehnologic, garantând în același timp respectarea drepturilor de proprietate intelectuală și industrială; consideră, în acest context, că achizițiile publice pot juca un rol important punând un accent mai puternic pe stimularea inovației și pe promovarea produselor durabile, în special prin intermediul dezvoltării achizițiilor publice înainte de comercializare, domeniu în care Uniunea Europeană se află cu mult în urma principalilor săi concurenți; încurajează autoritățile publice să sprijine acceptarea noilor tehnologii de către public, pe baza dovezilor științifice; consideră că este esențial să se consolideze capitalul uman, în special adoptând măsuri pentru a evita „exodul de inteligență” din Europa și promovând crearea de grupuri de întreprinderi în domenii inovatoare pentru a asigura creșterea și competitivitatea industrială în UE, în special prin intermediul parteneriatelor public-privat;
16. subliniază că protecția drepturilor de proprietate intelectuală constituie un pilon esențial pentru protejarea know-how-ului european și pentru promovarea inovării în Uniunea Europeană, obiectiv care implică mai ales o intensificare a luptei împotriva contrafacerii și o diminuare a costurilor brevetelor în Europa; solicită, în acest sens, statelor membre și Comisiei să își continue eforturile în vederea creării în cel mai scurt timp a unui brevet al Uniunii Europene și a unui sistem adecvat de soluționare a litigiilor și să consolideze

resursele aflate la dispoziția autorităților vamale și a autorităților de supraveghere a pieței și coordonarea dintre acestea cu scopul de a detecta în mod mai eficace pătrunderea produselor contrafăcute pe piața unică;

17. solicită statelor membre și Comisiei ca, în cazul în care un acord la nivel european se dovedește imposibil, să își continue eforturile în vederea creării unui brevet al Uniunii Europene prin intermediul cooperării consolidate pentru a permite dezvoltarea unei politici industriale europene competitive și inovatoare;
18. constată că industriile din UE cu o valoare adăugată ridicată se confruntă cu restricții din ce în ce mai mari în ceea ce privește materiile prime disponibile (cum ar fi metalele neferoase), din cauza intensificării rapide a presiunilor impuse de economiile emergente asupra cererii mondiale; subliniază că ar trebui să se dezvolte cu prioritate o politică a UE în materie de reciclare a materiilor prime și că aceasta ar trebui să fie orientată către sprijinirea politicii industriale a UE prin abordarea dificultăților legate de reciclarea deșeurilor și prin promovarea reutilizării în cea mai mare măsură posibilă a deșeurilor; invită Comisia să își asume un rol principal în procesul de dezvoltare a unui nou model organizațional pentru producția sustenabilă, ținând seama de procesele ciclice care există deja în multe sectoare, cum ar fi sectorul fabricării produselor pe bază de aluminiu;
19. subliniază că accesul întreprinderilor la finanțare, în special în cazul IMM-urilor, rămâne insuficient și că Uniunea Europeană ar trebui să recurgă la inovații pentru a asigura condiții-cadru mai favorabile pentru o dezvoltare a investițiilor în economia reală; consideră că, într-un context de criză bugetară, devine din ce în ce mai necesară identificarea de noi metode de finanțare, în special prin reducerea fragmentării pieței de capital de risc, prin dezvoltarea parteneriatelor public-privat inovatoare, cum ar fi inițiativele tehnologice comune, și prin consolidarea rolului BEI; subliniază necesitatea de a ameliora și de a facilita accesul IMM-urilor la finanțările disponibile pe piețele financiare;
20. consideră că politica în domeniul concurenței trebuie să răspundă necesităților unei politici industriale ambițioase, cu respectarea normelor pieței interne;
21. subliniază faptul că partenerii sociali sunt cel mai bine calificați pentru a gestiona adaptările necesare în contextul crizei economice și salută propunerea inclusă în Actul privind piața unică de a organiza o consultare cu partenerii sociali cu scopul de a stabili un cadru european pentru o programare anticipată a restructurărilor întreprinderilor, vizând utilizarea mai eficientă a fondurilor destinate restructurării;
22. constată că industria europeană este tot mai dependentă de serviciile furnizate întreprinderilor și că este necesar, prin urmare, să se acorde o atenție deosebită tuturor elementelor principale din lanțul de producție; în acest context, salută disponibilitatea Comisiei de a acorda o importanță mai mare acestor interdependențe;
23. reafirmă necesitatea realizării de progrese rapide în domeniul interconectării Registrului European al Comerțului, astfel încât să se garanteze transparența și fiabilitatea informațiilor nu numai pentru producători, ci și pentru consumatori;

24. solicită Comisiei să asigure condiții concurențiale echitabile la nivel global pentru industria europeană în ceea ce privește cerințele de reglementare și accesul pe piețele partenerilor noștri, în special în legătură cu achizițiile publice, precum și să elaboreze o strategie pentru sprijinirea internaționalizării IMM-urilor; consideră că, într-o perioadă marcată de globalizare, orice strategie economică și socială ambițioasă a UE trebuie să includă o dimensiune externă autentică; consideră că Europa ar trebui să își apere interesele și valorile cu mai multă siguranță de sine și în spiritul reciprocității și al avantajelor pentru ambele părți.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	10.1.2011
Rezultatul votului final	+: 27 -: 2 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Cristian Silviu Bușoi, Lara Comi, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Hans-Peter Mayer, Mitro Repo, Robert Rochefort, Heide Rühle, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Bernadette Vergnaud
Membri supleanți prezenți la votul final	Regina Bastos, Cornelis de Jong, Frank Engel, Ashley Fox, Jean-Paul Gauzès, Liem Hoang Ngoc, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Lena Kolarska-Bobińska, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Antonia Parvanova, Sylvana Rapti, Marek Siwiec

6.12.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

referitor la o politică industrială pentru era globalizării
(2010/2095(INI))

Raportor pentru aviz: Francesco De Angelis

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare regională recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. recunoaște contribuția industriei europene la idealul de coeziune socio-economică și teritorială și consideră că o industrie prosperă este o condiție deosebit de importantă pentru a asigura creșterea economică și stabilitatea socială a regiunilor Europei;
2. consideră că „politică industrială europeană în epoca globalizării” își poate atinge obiectivele doar dacă face referire la măsura în care politicile Uniunii sunt adaptate la provocările cu care se confruntă în prezent și cu care se vor confrunta în următorii ani regiunile europene și industriile lor locale, și numai în măsura în care politicile europene respective vor duce la o creștere a eficacității și competitivității IMM-urilor, care sunt actorii principali ai industriei europene; în această privință, subliniază faptul că impactul schimbărilor economice, climatice, demografice și energetice trebuie să fie analizat în continuare în ceea ce privește dimensiunea regională a acestora, luând în considerare disparitățile regionale potențiale pe care le vor genera aceste provocări, afectând astfel creșterea omogenă a industriilor UE; subliniază rolul determinant al regiunilor pentru impulsivitatea procesului de conversie ecologică a industriei și promovarea dezvoltării energiilor regenerabile;
3. recunoaște tripla provocare cu care se confruntă politica industrială a UE:
 - (i) transformarea economiilor Europei centrale și de est în economii orientate spre piață;

(ii) încetinirea recentă a activității economice;

(iii) asigurarea viitorului producției industriale;

consideră, prin urmare, că măsurile ce vor trebui adoptate ar trebui să urmărească:

(i) liberalizarea și ameliorarea cadrului general al industriei și economiei în cadrul Uniunii;

(ii) eliminarea reglementărilor și intervențiilor neesențiale care fragilizează poziția industriei UE față de concurența de pe piața mondială;

(iii) mobilizarea potențialului de cercetare, dezvoltare și inovare;

4. ia act de faptul că marea majoritate a pieței noastre industriale este formată din întreprinderi mici și mijlocii și că acestea joacă un rol important pentru stimularea creșterii economice locale și crearea de locuri de muncă care nu sunt vulnerabile la relocare: orice strategie integrată privind viitorul industriilor europene trebuie, prin urmare, să se concentreze în principal pe o abordare consolidată în ceea ce privește IMM-urile ca factor esențial pentru competitivitatea economică și pentru coeziunea teritorială, acordând atenție, măcar într-o anumită măsură, condițiilor de activitate ale actorilor de talie mondială care joacă, la rândul lor, un rol important în regiuni și care au o mare importanță pentru competitivitatea Europei la nivel internațional; prin urmare, solicită să se continue procesul de simplificare a procedurilor de obținere a finanțărilor europene și ca IMM-urile să fie beneficiarii direcți ai acestui proces;
5. subliniază importanța punerii în aplicare depline a Legii europene privind întreprinderile mici (Small Business Act) ca un mijloc de reducere a sarcinilor administrative și de promovare a rolului IMM-urilor pe piața internă; salută crearea unui forum permanent al IMM-urilor cu privire la accesul la oportunitățile de finanțare și solicită o strategie integrată pentru a facilita în mod real obținerea de finanțări pentru IMM-uri în cadrul UE;
6. subliniază faptul că criza economică globală afectează ratele de ocupare a forței de muncă în toată Europa, agravând astfel perspectivele socio-economice ale UE și crescând numărul disparităților regionale; în acest sens, subliniază că existența unui sector industrial competitiv, diversificat, echitabil și durabil, care să se bazeze înainte de toate pe IMM-uri dinamice și competitive, este esențial pentru viitorul tuturor lucrătorilor europeni; recomandă exploatarea experienței și competențelor persoanelor cu vechime în muncă pentru a asigura predarea ștafetei către generațiile tinere;
7. semnalează faptul că extinderea în perioadă de criză a economiei subterane și a activităților nedeclarate este un element important de denaturare a concurenței; solicită autorităților competente ale statelor membre să ia măsurile necesare pentru a lupta împotriva acestui fenomen;
8. solicită utilizarea unei noi abordări spre o politică industrială durabilă, așa cum se menționează în Strategia UE 2020, și subliniază necesitatea elaborării de către Comisie, împreună cu Parlamentul European și cu Consiliul și prin consultarea regulată a

industriilor implicate, a unei strategii industriale integrate, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de strategia pentru o mai bună legislație;

9. subliniază că autoritățile publice regionale și locale contribuie activ la susținerea activităților industriale, fie prin subvenții pentru întreprinderile inovatoare, fie prin acțiuni de formare și de perfecționare a lucrătorilor; constată că fondurile structurale pot fi folosite pentru a cofinanța aceste acțiuni și consideră că rolul acestora în politica industrială la nivel regional și local ar trebui consolidat și mai mult pentru a contribui la realizarea obiectivelor strategiei UE 2020;
10. este preocupat de faptul că sunt puține cazuri în care întreprinderile utilizează fondurile structurale pentru finanțarea proiectelor inovatoare; consideră că autoritățile de administrare ar trebui să se străduiască să informeze mai bine întreprinderile în legătură cu programele lor operaționale și să le acorde tot sprijinul necesar pentru lansarea propriilor proiecte;
11. ia act de faptul că este esențial să se consolideze dialogul constructiv cu părțile interesate pentru a pune în aplicare bunele practici în rândul industriilor europene și a înmulți cazurile de monitorizare și evaluare în comun a măsurilor anticipate, pe baza unei abordări regionale;
12. recunoaște că cercetarea și inovarea reprezintă elemente a căror necesitate este împărtășită de întregul spectru al sectorului industrial și este de părere că diversele instrumente ale UE pentru coeziune, cercetare și inovare ar trebui să fie puse în aplicare de o manieră integrată, care să garanteze eficacitatea acestora; subliniază nevoia de a căuta sinergii între aceste instrumente;
13. subliniază necesitatea susținerii IMM-urilor care desfășoară activități inovatoare prin politici și acțiuni coordonate la nivel național și european, în strânsă concordanță cu cerințele de dezvoltare ale actorilor din industrie și economie, în vederea aplicării pe scară mai largă a rezultatelor activităților de cercetare și inovare pentru dezvoltarea potențialului competitiv al industriei UE;
14. subliniază faptul că cercetarea și inovarea sunt abordate în mod adecvat la nivel regional, datorită proximității unor actori precum universitățile, organizațiile publice de cercetare, IMM-urile și industriile, prin promovarea parteneriatelor în domeniul transferului de cunoștințe și prin schimbul de bune practici între regiuni; în această privință, invită Comisia să investească în grupurile și rețelele de inovare, inclusiv în cele mici și medii, prin mobilizarea deplină a părților interesate și prin intensificarea cooperării cu Banca Europeană de Investiții și în cadrul unui grup operativ permanent pentru politica industrială;
15. solicită, prin urmare, depunerea de eforturi concertate pentru exploatarea și îmbogățirea competențelor științifice și tehnologice disponibile deja în regiuni, în special în domeniul tehnologiilor-cheie, și acordarea unei importanțe mai mari politicilor referitoare la polurile de competitivitate;
16. subliniază că structurile regionale participă în mod semnificativ la consolidarea industriei europene; consideră, prin urmare, că ar trebui acordat un sprijin mai eficient polurilor și

rețelelor de inovare, în special în domeniul tehnologiilor-cheie, pentru a facilita, de o manieră coordonată, transferul de cunoștințe, cercetarea, îmbunătățirea competențelor și dezvoltarea infrastructurilor;

17. subliniază că accentuarea disparităților regionale în ceea ce privește potențialul de cercetare și dezvoltare reprezintă o provocare care trebuie abordată nu numai în cadrul politicii de coeziune, ci și prin intermediul politicii de cercetare și inovare; solicită, în această privință, realocarea finanțărilor în cadrul aceluiași program operațional pentru a sprijini inovarea și pentru a consolida transformarea rezultatelor cercetării în produse introduse pe piață, spre binele societății;
18. subliniază că introducerea progresivă a infrastructurilor digitale și a tehnologiilor inovatoare potrivite este un element strategic pentru creșterea competitivității regiunilor și a industriilor Uniunii; subliniază că sectorul IT&C joacă un rol-cheie pentru creșterea productivității altor sectoare industriale; subliniază că infrastructuri moderne de comunicare cu capacitate mare de transmisie ar trebui construite cu precădere în regiunile slab deservite; subliniază că aceste măsuri ar putea contribui la instaurarea unui climat favorabil pentru investițiile publice și private și, fapt important, să ajute la creșterea calității competențelor digitale ale întreprinderilor;
19. subliniază importanța unui plan bine echilibrat și durabil privind eficiența resurselor, precum și a inițiativelor care urmăresc instituirea unei piețe UE integrate și liberalizate a energiei care să ghideze industriile UE spre o strategie industrială competitivă; reamintește că Uniunea ar trebui să perceapă acest lucru ca pe o provocare și, în consecință, să caute să elaboreze o politică regională a inovării, bazată pe potențialul obiectiv al fiecărei regiuni, în special în domeniul politicii industriale durabile; subliniază faptul că standardele de mediu referitoare la materiile prime și auxiliare, precum și cele privind securitatea aprovizionării cu energie și a transportului, ar trebui să conducă la o coeziune socială, economică și teritorială sporită și nu la creșterea disparităților dintre regiunile centrale și ultraperiferice, ținând cont în mod special de regiunile ultraperiferice, precum și de insule și de necesitățile acestora; solicită, în acest scop, ca în aceste regiuni să se adopte o politică industrială capabilă să promoveze sectoarele cu potențialul cel mai ridicat, cum ar fi turismul, energiile regenerabile și activitățile de cercetare și inovare legate de sectorul maritim și de cel agricol;
20. subliniază faptul că mediul global de afaceri este în continuă schimbare și că, pentru a face față provocărilor actuale și viitoare, sunt necesare investiții adecvate pentru dezvoltarea și adaptarea infrastructurii și a serviciilor legate de transport, comunicații și energie;
21. constată că o strategie integrată pentru industriile UE ar trebui să se concentreze pe depășirea deficitului de competențe; în acest sens, subliniază necesitatea unor inițiative consolidate care să vizeze îmbunătățirea difuzării informației și modalității de predare a disciplinelor STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) la toate nivelurile, promovând în același timp calificări superioare suplimentare, care să fie coordonate și direcționate; subliniază necesitatea unei abordări globale care să vizeze îmbunătățirea competențelor profesionale în domeniul energiilor regenerabile, al proceselor industriale ecologice și al transportului; invită statele membre să includă calificări profesionale pentru

antreprenoriat în programele universitare și în alte cursuri de învățământ superior;
subliniază că Fondul social european trebuie să se adapteze la cerințele evolutive ale sectorului industrial;

22. subliniază faptul că statele membre pot asigura mai ușor dezvoltare durabilă și echitabilă a sectorului industrial prin aplicarea principiului reciprocității politicilor comerciale; consideră că rețelele regionale și grupurile de întreprinderi competitive nu ar trebui să fie afectate în mod nefavorabil de norme și prevederi comerciale diferite, care afectează cu precădere IMM-urile;
23. subliniază diferențele regionale în ceea ce privește dezvoltarea industrială și solicită ca și acestea să fie pe deplin încorporate în noua politică industrială durabilă; invită totodată Comisia să adopte o abordare integrată bazată pe guvernarea pe mai multe niveluri și reamintește necesitatea de a ține seama de circumstanțele sociale și economice diferite la nivelul regiunilor europene, precum și de variațiile capacității creative și inovatoare și ale spiritului antreprenorial.
24. subliniază importanța sectorului turistic în Uniunea Europeană, prima destinație turistică a lumii, și în anumite regiuni în care constituie principalul pilon al activității economice; susține strategia Comisiei Europene de a crește competitivitatea sectorului turistic prin măsuri în domeniul calității și durabilității și prin consolidarea imaginii Europei ca destinație turistică;
25. subliniază faptul că o guvernare bine organizată la mai multe niveluri este esențială pentru a asigura o politică industrială europeană eficientă în era globalizării.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	30.11.2010
Rezultatul votului final	+: 40 -: 1 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Lambert van Nistelrooij, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Vasilica Viorica Dăncilă, Jens Geier, Andrey Kovatchev, Elisabeth Schroedter, Dimitar Stoyanov, László Surján, Evžen Tošenovský, Derek Vaughan, Sabine Verheyen

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	27.1.2011
Rezultatul votului final	+: 48 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Membri supleanți prezenți la votul final	Antonio Cancian, Rachida Dati, Ilda Figueiredo, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Bernd Lange, Vladko Todorov Panayotov, Peter Skinner, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Marit Paulsen